Старт

ИЛЮСТРОВАН СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

Брой 136 ● 8 януари 1974 ● 25 ст.

Издание на ЦС на БСФС

ГОЛЕМИТЕ ХОКЕЙНИ МАНЕВРИ
Стр. 7

С ГРИЖА И ОБИЧ

СТР. 8-9

НА 13. I. 1974 – ИЗБОРИ ЗА НАРОДНИ СЪВЕТИ!

ПЪРВИТЕ СЪПЕРНИЦИ НА СВЕТОВНОТО ПЪРВЕНСТВО ПО ФУТБОЛ СА ИЗВЕСТНИ. КОИ СА ТЕ?
Стр. 4-5

ЛЕКАРЯТ ГОВОРИ: И ВОЛЯТА ПРАВИ СПОРТИСТА
Стр. 3

ЗНАЕТЕ ЛИ СВЕТОВНИТЕ, ЕВРОПЕЙСКИТЕ И РЕПУБЛИКАНСКИТЕ РЕКОРДИ?
Стр. 6

НАЙ-МАЛКИТЕ ПОБЕДИТЕЛИ ОТ КРОСА ПРЕЗ 1973 ГОДИНА...

КОТЕЛ: ГРИЖИ И РАДОСТИ...

Котел мръзнеше в ранното неделно утро и сякаш никой не смееше да извади нос изпод топлите завивки. Хладни вихри преминаваха през тия стари хайдушки балкани, които обграждат града като грамадна броеница. Пътуването ми беше трудно, след стотиците завои човек сякаш усеща първите пристъпи на морската болест. . . Стопляше ме само надеждата, че второто ми идване в този забравен от елитния спорт град ще разкрие малко по-оптимистична картина, отколкото през 1970.

И сега както тогава тръгнахме с Тонка към стадиона. По пътя тя ме подготвяше внимателно да не очаквам кой знае какви промени. И наистина – беше си почти същият. Но спортният живот сега беше по-бурен и многолик.

– Разбира се, всичко води своето начало от инициативата на хората и жажда за спортно усъвършенстване. Може би ще трябва да се концентрират усилията. Ето примера на друго планинско градче – Етрополе. За три години те станаха най-интензивният център на детско-юношеския волейбол.

Струва ми се, че тези издръжливи балкански чада в Котел могат да направят много изненади в леката атлетика. Но най-напред трябва да им се създадат необходимите условия. Да се ускори построяването на физкултурния комплекс "Раковски" в района на езерото. А за това председателят на дружеството трябва да си плюе на дланите и на петите – много тичане и непримиримост трябва! Нима на Монински от Етрополе му е било леко, докато издигне тази прекрасна зала? После трябва да се намери треньор ентусиаст. Има такива

ТОНКА НИКОЛОВА – НА НЕЙНИТЕ ПЛЕЩИ ЛЕЖАТ ТОЛКОВА МНОГО ГРИЖИ ЗА РАЗВИТИЕТО НА СПОРТА В КОТЕЛ

В ПОСЛЕДНИТЕ НЯКОЛКО ГОДИНИ КОТЕЛ СТАНА ЕДИН ОТ ЦЕНТРОВЕТЕ НА ТАКА ПОЛЕЗНИТЕ ЗА ВСИЧКИ ВЪЗРАСТИ КРОСОВИ БЯГАНИЯ.

НА ОКРЪЖНОТО ПЪРВЕНСТВО ПО БОРБА СВ. СТИЛ КОТЛЕНСКИТЕ ПИОНЕРИ СЕ КЛАСИРАХА НА ПЪРВО МЯСТО.

– говори Тонка. – Имаше един период, в който спортът в Котел сякаш загиваше. . . Но по-късно се намериха ентусиасти. Такива като Кръстю Узов например. . .

Видях този човек. Местните футболисти отиваха да играят една от последните си срещи. Той тичаше по осигуряването на микробусчето, интересуваше се от състоянието на футболистите. . . Заговорихме и отново си припомних времето, когато за срам на всички спортисти от града се реши футболният отбор да прекъсне съществуването си.

– Наближаващата четвърта спартакиада върши своето добро дело – говори председателят на дружеството Георги Йорданов. – Тя ни даде стимул за стягане на редица отбори.

Сега Котел отново живее сред футболни радости и скърби. Мъжкият отбор се е добрал до златната среда. Но това значи, че колкото победи – толкова и загуби. . . Погледите са отправени към юношите и пионерите, откъдето идва добро попълнение.

Ако футболът е най-популярният спорт в градчето, борбата пък има най-бързи и ярки успехи. Със своя пример борците показаха, че всеки целенасочен труд сигурно носи съответни успехи. Без каквито и да е традиции в този спорт, треньорът Вангел Атанасов и двамата му хонорувани помощници успяха за две години да подготвят отбори, спечелили първо и второ място в окръжното първенство. През лятото тук бе организиран и кръг от първенството. Запалиха се котелчани. Показаха ми един едър планинец, който бе дал двете си деца в школата.

Котел навлезе в спортното ни съвремие с един интересен крос. На този републикански крос пристигат млади бегачи от всички краища на страната ни и под дългите сенки на хълмовете край стадиона се разгарят остри битки. Това само по себе си е една прекрасна инициатива. Още повече, че климатът на този град създава отлични условия за подготовка и възстановяване на спортистите. Тук може да израсне солидна тренировъчна база от национален мащаб.

Но сега става дума за котленската младеж. Има ли достатъчно условия за спортуване?

Струва ми се, че този въпрос трябва да бъде разрешен в до-друг аспект, отколкото сега. Освен футбол и борба в Котел се развиват още няколко спорта. Юношите лекоатлети постигат епизодични успехи в окръжни състезания, волейболистите са начело но също на окръжната група, баскетболистите имат подобна участ, момичетата, които играят тенис на маса, побеждават – но отново в окръжен мащаб. . . Изобщо тази ниска прицелна точка като че ли не дава простор на инициатива

И на трето място: кълновете на новия спорт трябва да бъдат грижливо отглеждани – мнозина да участвуват в общото дело. АПК, дървопреработвателното предприятие, завод "23 декември", "Възраждане" . . . Що се отнася до учащата се младеж – тя е готова да поеме подадената ръка. В СПУ "Раковски", в СПТУ по художествени занаяти, в средното музикално училище за народни инструменти расте потенциална армия от добри спортисти.

И още много проблеми и перспективи сподели с мен Тонка Николова. Официално тя е касиер-домакин на ФД"Раковски". Някогашна гимнастичка, сега страстна привърженичка на пещерния спорт, тя е един истински двигател за спорта в малкия град. Видях я да събира разпилелите се членове на някои отбори, да изплаща хонорари на съдиите, да води счетоводството на дружеството и дори да бъде. . . треньор на малките футболисти. Навярно ще дойдат времена, когато и тук подобен универсализъм няма да бъде на мода. Но засега. . .

– Нашето израстване засега има измеренията на окръжен мащаб. Но с построяването на спортния комплекс, с изпълнението на строителната програма за лека спортна база в града и с новите темпове на Четвъртата републиканска спартакиада смятаме, че можем да ги надраснем. . .

Климент ВЕЛИЧКОВ
Снимки: Веселин МЕЦОВ

ТОВА СЕ СЛУЧИ

ПРЕДИ 15 ГОДИНИ български представителен футболен отбор гостува в Индонезия и Индия, където се представи много добре. С това интересно турне ни запознава тогавашният пом. треньор на отбора ЯКО ЧАКМАКОВ: "Новата 1959 г. ни завари в гръцки самолет на път за Кайро. Оттам полетяхме за Бомбай за цели 13 часа. Поради транспортни неуредици прекъснахме пътуването за два дни, което се оказа освежително за всички ни. Пристигнахме в Джакарта в сезона на проливните дъждове. Игрищата – наводнени и разкаляни. Това ни пречеше за пълноценни тренировки. На една тренировка играхме боси, само по гащета. Тренировката трябваше да завърши с игра на две врати. За да се различаваме, Старото (старши треньорът Л. Ангелов) нацапа лицата и телата на своя отбор с кал, за да се различава от моя състав. Така нашите "противници" заприличаха на индонезийци. . .

Към българските футболисти се прояви изключителен интерес, тъй като една година преди това те демонстрираха висока класа. Мачовете се посещаваха редовно от 40–50 хиляди зрители, а извън игрищата оставаха още 10–15 хиляди, неуспели да се снабдят с билети. Вестниците информираха подробно читателите си за развоя на срещата, като даваха най-висока оценка за играта на българите. Най-голяма награда за нас бе публиката, която ни посрещаше и изпращаше с бурни аплодисменти като най-добри приятели. . .

В Индонезия пребивавахме двадесет дни, в които играхме шест мача. Спечелихме четири и два завършихме наравно при голово съотношение 16:6. На връщане играхме два мача в Калкута и Бомбай. Първия – срещу сборен отбор на Бенгалия – завършихме наравно – 1:1, а втория – срещу националния отбор на Индия – спечелихме с 4:3. Трябва обаче да отбележа, че още в първите дни в Индонезия шестима играчи се разболяха от инфекциозен грип и не можахме да ги ползуваме пълноценно. Най-висока оценка от всички наши футболисти заслужи Кирчев, който игра шест мача. В Индия той не игра поради контузия. Много добре се представиха също Ал. Василев (Чоко), Арсов, Лазаров и Китов. Най-добри реализатори на отбора бяха Василев – 5 гола, Душев – 4 и Бачев – 3. Срещите в Далечния изток оставиха незабравим спомен у всички и вярвам, че спечелихме в тези многомилионни държави добри приятели на България. . ."

Старт

ИЛЮСТРОВАН СПОРТЕН СЕДМИЧНИК

СТАДИОН "ВАСИЛ ЛЕВСКИ"
СОФИЯ

Пощенска кутия 797
Тел. 87–71–62, телекс 22–736

Редакционна колегия: главен редактор–Недялко ДОНСКИ, Алекси МЛАДЕНОВ, Асен НЕЙКОВ, Ваня ВОЙНОВА, Димитър ДЖАРОВ (зам. главен редактор), Дочо ДОЧЕВ (художествен редактор), Ешуа АЛМАЛЕХ, Иван ЖЕЧЕВ, Климент ВЕЛИЧКОВ, Маргарита РАНГЕЛОВА, Митьо ЕКСЕРОВ (отговорен секретар), Никола КОСТАДИНОВ, д-р Николай МИНЕВ, Петър ХАДЖИЙСКИ, Серафим СЕВЕРНЯК, Ясен АНТОВ.

Художествено оформление: Георги МАРКОВ

Държавен полиграфически комбинат "Димитър Благоев" 20121

И ВОЛЯТА ПРАВИ СПОРТИСТА

Аз съм лекар. И когато за пръв път влязох в залата за вдигане тежести, момчетата се струпаха около мен, за да ги лекувам. И аз ги лекувах, както се казва, "с песен на уста", защото лесно е да лекуваш здрави хора. Когато си лекар в Института за бърза медицинска помощ всяка вечер трябва да помагаш на хора, които са на границата между живота и смъртта, спортистите наистина ти се виждат от здрави по-здрави. И най-тежката травма обикновено застрашава само постиженията, не и живота на младия човек и, струваше ми се, място за особени трагедии нямаше. . .

Но минаваха месеци и години. И аз потъвах все по-дълбоко и по-дълбоко в спортната атмосфера. Цифрите от състезанията, килограмите, които вдигаха щангистите, постепенно придобиваха по-друго значение в моето съзнание. Започнах да разбирам огромното отчаяние, обзело спортиста дори и при смешен за обикновения човек недъг. Спортистът разбира, че всяка травма е смъртен враг на неговия полет, на мечтите му, на делото, на което посвещава младите си сили. Нима може да бъде спокоен художникът, който не може да държи четката? А какви титанични усилия полагат певците да запазят своя глас! За тях, както и за истинския спортист, изкуството им стои така високо, че без него животът изглежда пуст и безсмислен.

Да излекуваш душата на отчаяния човек е много по-трудно, отколкото да се справиш с някоя простуда, шипове или мениск. . . Или още по-точно – за да се справиш с каквато и да е болест, трябва най-напред пациентът ти да повярва в благополучния изход. Трябва да стимулираш неговата воля за борба и победа над недъга.

Така пред мен се разкри истинската същност на този дълъг процес за спортно усъвършенстване, който прави шампиони и рекорди. Усилието за превъзмогване на спортната травма тук е само част от онзи волеви диапазон, без наличието на който спортистът не би имал успехи. Воля за надделяване на именит противник. Воля за превъзмогване на съблазни. Воля за работа при трудни условия. Воля за надвиване на умората. . . Хиляди воли, обединени в една – Волята на победителя!

В отбора по вдигане тежести на "Академик" – София, където работя, имаше един щангист (ще ми позволите да запазя лекарска тайна), който почти не притежаваше качеството воля. Той постоянно прескачаше в по-горна категория, защото страшно обичаше течности, шоколад и въобще всичко сладко. Постоянно се укоряваше за тази си слабост. Постепенно стигна до някакъв нихилизъм. Правеше отчаяни опити да надвие себе си, издържаше няколко дни и след това с трясък се проваляше. Отчаял се веднъж и сигурен, че е напълно безволев, той започна да проявява малодушие и в други ситуации. Решаваше, че даден изпит не може да се вземе, и действително пропадаше. Въобрази си, че е нисичък и никое момиче не би се заинтересувало от него. На състезания постигаше сравнително добри резултати при слаба конкуренция. Щом негов конкурент беше по-добър щангист той, вдигаше с тридесетина килограма по-малко в стария трибой.

С "Академик" работи заслужилият треньор Павел Добрев – един педагог с широк спектър научни интереси. Той има доста изследвания в областта на волевата подготовка на спортиста.

Сред неговите трудове се открояват такива като "Установяване на някои обективни показатели на волевата тренировка на щангистите", "Проучване на зависимостта между характера на психическото състояние и постигнатите резултати на щангиста по време на състезанието". . . Все дълги и предълги заглавия. Тези статии обикновено четат специалистите. Когато е в залата, Павел Добрев говори със своите момчета на простичкия и разбран език на спортистите. Те обичат да го слушат, вярват му. Той е треньор, чието поведение и пример увличат. Комунист, гл.асистент в катедрата "Тежка атлетика" на ВИФ "Г.Димитров", кандидат на педагогическите науки, заслужил треньор, съдия от международна категория, майстор на спорта. . . За мен е наистина щастие да работя съвместно с такъв напредничав и ерудиран човек.

Решихме, че двамата можем да бъдем по-полезни отколкото дотогава. Започнахме от реализирането на сравнително малки и безобидни волеви усилия при познатите ни спортисти. Съсредоточихме усилията си върху този интересен щангист, за който вече стана дума.

След тренировка това момче обикновено захвърляше дисковете, оставяше лоста там, където го е заварило последното упражнение, и си тръгваше, без да се грижи за каквато и да е ред на тренировъчната площадка. Обяснихме му, че трябва да положи усилия, за да надвие тази своя безхарактерност.

Това не е никак трудно, нали? И момчето действително успя. Това беше първата малка победа.

После се научи да си записва всичко, което е консумирал през деня. Не си постави непосилната задача – изведнъж да се откаже от течности, от захари, от обилната храна. Такива решения беше взимал неведнъж. Безрезултатно. Сега просто си записваше всичко с приблизителния грамаж и се мъчеше да поставя "рекорди". Рекорди на малко течности и малко захари. Имаше дни, когато не издържаше и сякаш се проваляше. Но в продължение на много време седмичният сбор на поетите храни ставаше все по-малък и по-малък. Докато прекомерният му апетит постепенно се нормализира и за него не беше вече трудно да се задържа в своята категория.

Това беше вече сериозна победа. Тя просто го вдъхнови. И, да ни простите, ако това ви се вижда неприемливо, ние пристъпихме към възстановяване на самочувствието му при контактите с нежния пол. По начало той от дълго време избягваше дори разговори с момичета. Струваше му се, че го гледат "отвисоко". Вече ни се доверяваше и ние му поставихме задача да поговори с всички момичета от неговата група. Просто така – за филми, за музика, за мода, за учебници – за каквото и да е, но да регистрира спокоен, неангажиран разговор. По-рано той си въобразяваше, че всеки разговор с момиче трябва непременно да клони към някакво обяснение – иначе щели да го смятат за страхливец. А той си беше и такъв – боеше се, че ще му се изсмеят...

Един ден го видях с красиво миниатюрно момиче. Под ръка! Беше щастлив. Бяхме щастливи и ние. Един от редките случаи, когато ръководителите се радват, че възпитаниците им се занимават с момичета. . . Но ние имахме право да се радваме. В тренировките той участвуваше сега с почти фанатично трудолюбие. А постиженията му растяха – особено когато малката идваше да гледа.

Дойде ред и на най-тежкото. Как да превъзмогне страха си от големите имена?

В отбора имаше по-силни и именити щангисти. По време на един лагер им устроихме състезание по бягане на 100 метра. Той беше по-бърз – това го знаехме – и ги победи. После ги победи и на шах. Смешно – но това дава самочувствие. После го запознахме с принципите на аутогенната тренировка. По същество това е самовнушение. Той погледна сериозно на нея. Издебнахме състезания, в които участвуваха съвсем малко по-силни щангисти от него. Победи ги.

От този ден той беше друг. Разбра, че има воля за преодоляване на всяка пречка. Получи тежка травма. Бързо се справи с нея. Защото вярваше, че може. Беше станал волеви човек и това се чувствуваше не само на подиума, но и в института, в целия му живот.

МАЛКО ФАНТАЗИЯ И ЕДНО НОВО УПРАЖНЕНИЕ ЗА РАВНОВЕСИЕ Е РЕАЛНОСТ...

Не се съмнявам, че волята прави спортиста. Не елементарно разбираната воля, демонстрирана по време на състезания, а целият комплекс от хиляди малки воли, които дават същността на волевия човек. И тук има огромни резерви. Към тях трябва да се насочат усилията на треньорите, на лекарите, на ръководителите на спорта. Този, който знае да надвива постоянно възникващите прищевки и желания, знае да надвива и противниците си на спортното поле.

Но и волята, не само мускулите, се нуждае от тренинг, от грижи, от развитие. Особено важен в случая е примерът на треньора. Трудно ще бъде на един треньор, влязъл с цигара в уста при възпитаниците си, защото "не може да се откаже", да ги убеди, че те ще станат волеви и силни по дух. В тази насока особено ме радва, че Павел Добрев е пример за своите щангисти и със своята научна работа. Нещо повече – за мнозина неговата страст към живописта е нещо отвлечено, далеч от пряката му задача. Но аз смятам, че това именно влияе силно върху учениците му. Те виждат неговата воля, с която той преодолява и недостига на време, и липсата на специални условия, и рисува прекрасни картини. Тази всестранност също стимулира желанието и волята на студентите-спортисти да израстват като цялостно изградени личности. Затова вече години наред от щангистите – възпитаници на СФД "Академик", излизат истински надарени, творчески личности, отлично съчетали своите спортни интереси със задачите си като висококвалифицирани специалисти – строители на социалистическа България.

В ЗАЛАТА ЗА ВДИГАНЕ ТЕЖЕСТИ ТЕЗИ СПОРТИСТИ ТРЕНИРАТ НЕ САМО МУСКУЛИ, НО И ВОЛЯ.

ГОЛЯМА ЛЮБОВ И ВОЛЯ СА НЕОБХОДИМИ ЗА ДА СЕ ПОСТИГНЕ РАЗНОСТРАННО РАЗВИТИЕ НА ЛИЧНОСТТА. ЗАСЛУЖИЛИЯТ ТРЕНЬОР ПАВЕЛ ДОБРЕВ НАСКОРО ОТКРИ И ЕДНА СВОЯ ИЗЛОЖБА ОТ ПЕЙЗАЖИ. ТОВА Е ДОБЪР ПРИМЕР ЗА ВЪЗПИТАНИЦИТЕ МУ.

"АНСАМБЛОВО СЪЧЕТАНИЕ" С БЛИЗО ЕДИН ТОН ВЪВ ВЪЗДУХА...

ТРЕНЬОР, ЛЕКАР И СЪСТЕЗАТЕЛ – ВСИЧКИ ЗАЕДНО ПО ПЪТЯ КЪМ ВИСОКИТЕ СПОРТНИ ПОСТИЖЕНИЯ

Д-р Любен ВЪЛНАРОВ
Снимки: Емил МАНДЖАРОВ

КАКТО НА СВЕТОВНО ПЪРВЕНСТВО

WM 74

Жребият за предварителните групи на Десетото световно първенство е вече факт. Многобройните предложения за неговото дирижиране, които и този път се сипеха от всички страни, не бяха приети. Използувана бе старата и изпитана географска система с определяне на водачи.

И този път тя показа своето "право на съществуване". Можеше да бъде наречена дори съвършена, ако при "свръхдирижирането", т.е. при разпределянето на отборите в различните урни от ръководителите на ФИФА и на Организационния комитет на първенството, не бе проявено необяснимо пристрастие към Чили. И класата на футбола в тази страна, и обстоятелството, че отборът бе вкаран във финалите през задната врата, задължаваше организаторите на жребия да поставят тази страна сред аутсайдерите! Дори с риск (а и това можеше лесно да бъде избягнато) в една група да се срещнат два южноамерикански отбора.

Робуването на формализма южноамериканските състави да бъдат "разсеяни" доведе до две твърде сериозни аномалии. В първа група, сякаш за да се докаже, че "у дома и стените помагат" (а дали само те?), практически има само два кандидата за полуфиналните групи. А в третата като "аутсайдер" дойде съставът на Швеция, който на световното първенство в Мексико... победи водача на групата Уругвай и му даде път към четвъртото място само с един гол по-малко в головата разлика...

Само последният факт е достатъчен, за да докаже, че трета група е най-тежката. Защото единствено в нея отборите няма да имат право на "почивен ден", тъй както може да се очаква в другите три най-малко при срещите със Заир, Австралия и Хаити. При това всички досегашни срещи между участниците в нея (за това ще стане дума на друго място) показват традиционно изравнените сили на Уругвай, Холандия, Швеция и България. С други думи, във всяка една от срещите ще се играе "на живот или смърт", във всяка една от тях ще бъдат поставени на изпитание всички качества на отборите, а в хода на цялата борба – техните физически и психически ресурси. В същото време обаче такъв ход на борбата има и известни предимства. В трета група едва ли ще бъде нужно да се поставя "програма максимум", т.е. едва ли ще бъде нужно да се побеждава във всеки мач, грешките (вероятно е и другите да грешат!) ще могат да бъдат поправяни в следващия.

Така наред с трета група, в която каквото и да е класиране няма да бъде изненада, трудни са също така втора (на Шотландия и нейния атлетизъм ще бъдат противопоставени три страни, които клонят към техничното начало) и четвъртата, която може да донесе подреждане, близко до сензационното.

...Впрочем по-нататък едва ли ще минем без прогнози. А те – пет месеца преди финалите – едва ли са сериозно дело.

За пет месеца ще изтече много вода. Или по-точно – пот на тренировките. И онзи, който се подготви най-добре, ще има по-големи шансове, отколкото изглежда днес.

И точно това – пълноценна подготовка! – трябва да пожелаем още веднъж на нашите футболисти.

ДАЛЕЧ ОТ ВСЯКАКВИ ПРИНЦИПИ

На заседание във Франкфурт Организационният комитет на ФИФА за световното първенство потвърди своето решение Чили да участвува на финалите, без да уважи справедливото искане на СССР. Втората среща между двете страни да се състои на неутрален терен.

Това решение хвърли сянка върху жребия. Ще бъде и тъмно петно върху целия шампионат, на световните първенства въобще. Защото бе взето, след като стана ясно, че справедливото искане на футболната федерация на СССР намира разбиране и одобрение в мнозинството национални футболни федерации, сред световната спортна общественост.

Защото дойде в момент, когато от Чили пристигат все нови факти за безчинства на хунтата, в това число и срещу чуждестранни граждани. Терорът след фашистkия преврат в страната, цялостната обстановка в нея правят абсолютно невъзможен един нормален спортен живот и още по-малко – една квалификационна среща за световно първенство.

Всичко това е ясно на непредубедените приятели на спорта, на всички честни хора по света. Не бе разбрано само от господата в организационния комитет. Точно върху тях – и само върху тях! – пада цялата отговорност за безпрецедентния произвол, който е далеч от всякакви човешки и спортсменски принципи.

ТАКА ИЛИ ИНАЧЕ – ПОЗНАТИ

България и Уругвай не са играли помежду си. Но, общо взето, отборите от трета група са стари познайници. Достатъчно ли е да спомена, че първата среща Холандия–Швеция се е състояла още през 1905 година, че първият двубой Уругвай – Холандия е бил през 1924 година?

Балансът от срещите между четирите отбора показва, общо взето, равностойност независимо от това, че някои от съставите са жънели във директни двубои само победи. Затова ето и цифрите:

УРУГВАЙ:

с Холандия 2 0 0 4:1
с Швеция 1 0 1 3:3

БЪЛГАРИЯ

с Холандия 2 1 1 8:7
с Швеция 2 0 0 5:0

ХОЛАНДИЯ

с Швеция 7 2 6 28:36

Така че на първенството ще има само един "неиздаден" досега двубой – между България и Уругвай. Ако догодина нашият отбор не срещне друг "непознат" състав, това ще бъде неговият 49-и противник! Впрочем уругвайците не са съвсем непознати у нас – през 1958 г. в София гостува един от "еталоните" на националния футбол – "Насионал", – който завърши наравно с ЦДНА – 1:1, и победи "Левски" с 3:2.

В последните срещи в София с бъдещите ни противници... Бонев (горе) печели още един двубой с холандските защитници (София, 27 октомври 1968 г., 2:0). Аспарухов бе автор на един от трите гола срещу Швеция (София, 12 ноември 1967 г., 3:0).

Снимки: Димитър МИХАЙЛОВ

«ВЯРВАМ В НАШИТЕ НАЦИОНАЛИ!»

Вероятно сте забелязали на телевизионните екрани колко съсредоточено и в същото време спокойно очакваше жребия старши треньорът на нашия национален отбор Христо МЛАДЕНОВ. С него разговаряхме по телефона...

– Доволен съм от жребия. Той можеше да бъде и по-добър, но това се отнася за всички отбори, които не са в първа група. Отсъствието на аутсайдер в нашата група утвърди още в първите минути след жребия общото мнение на присъствуващите, че срещите в Дюселдорф, Ханновер и Дортмунд ще бъдат едни от най-тежките, че нашата четворка е особено силна. Всъщност възможностите на Уругвай, който е най-твърдият южноамерикански отбор, на Холандия, чийто престиж не се дължи само на "Аякс", на Швеция, чийто атлетизъм й дава предимства в една турнирна борба, са много добре известни. Аз обаче вярвам в нашите национали, убеден съм, че ще се подготвят отлично и че ще направят всичко възможно, за да се представим достойно.

ПЪРВИЯТ

Първият мач на българския отбор ще бъде на "Рейнщадион" (69 600 места) в Дюселдорф (снимката вляво), където ще се срещне с отбора на Швеция (долу): прави – Ериксен, техн. директор, Алстом, Тапер, Киндвал, Едстрьом, Гран, Сандберг, клекнали – Андерсон, Нордквист, Хелстрьом, Олсон и Ларсон. Вероятно и в този мач много ще зависи от борбата във въздуха, спечелена от шведите и на "Сан Сиро" срещу Италия (снимката горе).

РЕГЛАМЕНТ И ПРОГРАМА

За предстоящия финален кръг бе утвърден нов регламент, който значително се отличава от досегашния. Първата фаза от турнира ще протече по същия начин, както през 1970 г. в Мексико: отборите в четирите предварителни групи ще играят по системата "всеки срещу всеки". Оттук нататък започват разликите – вместо по-раншните четвъртфинали и полуфинали по системата на отстраняването, в които се срещаха първите два отбора от всяка предварителна група, сега ще се образуват две полуфинални групи от по 4 отбора и отново ще се играе "всеки срещу всеки". Схемата за формиране на полуфиналните групи е такава, че изключва повторни срещи между отбори, които вече са играли помежду си в предварителните групи: в полуфинална група "А" ще влязат първият отбор от I предварителна група (по-долу в програмата го отбелязваме условно с 1. I), вторият от II група (2.II), първият от III група (1. III) и вторият от IV група (2.IV). Останалите 4 отбора ще образуват полуфинална група "Б". След като се определи крайното класиране в полуфиналните групи, отборите, заели първите места в тях, ще се срещнат във финален двубой за определяне на новия световен шампион, а заелите второ място ще участвуват в "малкия финал" за определяне на третия и четвъртия в крайното класиране на първенството.

Новата система удължава финалния кръг с един изигран ден (общият брой на мачовете е 38), но, от друга страна, намалява ролята на случайността и шанса, които в една или друга степен съпътствуват двубоите чрез елиминиране. Така евентуална "засечка" в даден мач може да бъде компенсирана с успешно представяне в останалите два.

Впрочем ето как изглежда пълната програма на финалния кръг между 13 юни и 7 юли. Посочваме датата, групата, имената на съперниците и в скоби града, където ще се играе мачът:

ПРЕДВАРИТЕЛНИ ГРУПИ

I. Чили, ГФР, ГДР и Австралия
II. Югославия или Испания, Бразилия, Заир и Шотландия
III. Холандия, Уругвай, Швеция и България
IV. Хаити, Италия, Полша и Аржентина

Специално за «Старт»

И ВСЕ ПАК – ДОВОЛНИ...

В еднага след теглението на жребия за световното първенство във Франкфурт сътрудник на редакцията на "Старт" постави на представителите на страните, които ще бъдат наши съперници в предварителната група, няколко въпроса:

1. Доволни ли сте от жребия?
2. Какво мислите за групата, в която ще играят нашите отбори?
3. Какви проблеми имате при подготовката на отбора?
4. Какви срещи ще играе вашият отбор до световното първенство?
5. Кои според вас ще бъдат финалисти?

Ето и отговорите:

ТУРЕБРОД, генерален секретар на Шведската футболна федерация:

Не сме доволни от жребия. Далеч по-логично щеше да бъде, ако към групата на аутсайдерите бяха причислени Югославия или Испания или пък ГДР. Сега нашата група стана много силна и едва ли би се намерил човек, който сериозно да се заеме с прогнози за крайното класиране. Нямаме никакви проблеми с подготовката на отбора. Ще играем на 1 май с ГФР в Хамбург и на 3 юни с Дания в Копенхаген. Единият финалист ще бъде безспорно ГФР. . .

КАТАРДИ, председател на "Пенярол", представител на Уругвайската футболна федерация:

Не можем да се оплачем от жребия. Нашата група е силна, но световното първенство е среща на не какви да е, а именно на силни отбори. Подготовката ще премине по отдавна набелязан план. Ще играем преди световното първенство с Полша, Италия и Хаити. Не обичам да се занимавам с прогнози – затова мога да каже само, че Уругвай ще бъде един от финалистите.

БУРГВАЛ, генерален секретар на Холандската футболна федерация:

Доволни сме от жребия, макар чев нашата група няма слаб или дори слаби отбори, както има в друга. . . Това предполага, че всички срещи ще бъдат еднакво оспорвани и еднакво решителни за всеки от четирите отбора. Ако въпросът ви за подготовката на Холандия е свързан с участието на Кройф, трябва да подчертая, че не очакваме никакви затруднения. Уговорката ни с "Барселона" е твърда. Лошо е, че играчи, на които винаги сме разчитали – Кайзер, Ван Ханегем – вече стареят. . . Ще играем предварително с Белгия и Австрия. Не е трудно да се очаква един финал ГФР-Италия и една победа на домакините.

Своето мнение за финалите сподели за читателите на "Старт" и генералният секретар на УЕФА Ханс БАНГЕНТЕР:

– Според мен системата, по която бе теглен жребият, е безупречна. В такива случаи винаги има по-силни и по-слаби групи. Считам, че първа е лека, втора – трудна, трета – направо тежка, а четвърта – онази, която може да донесе най-големи изненади. Убеден съм, че най-лек път към втория "рунд" ще имат отборите на ГФР и ГДР, а това е от голямо значение, тъй като всеки футболен маратон изисква пестеливо разходване на силите. . . .

ХУЛИО-ЦЕЗАР ХИМЕНАС ИГРА В НАЦИОНАЛНИЯ ОТБОР НА УРУГВАЙ, КОГАТО БЕ НА 17 ГОДИНИ. В МЮНХЕН ЩЕ БЪДЕ НА 19. . .

Луис Кубиля: ЩОМ ОЩЕ СЪМ НУЖЕН...

Уругвай е страна с блясково футболно име. Двукратни световни шампиони (1930 и 1950 г.) и двукратни олимпийски победители (1924 и 1928 г.), "светлосините" са участвували във всички досегашни финални кръгове за световно първенство с изключение на 1958 г., а през 1970 г. в Мексико бяха четвърти. При население само 3 милиона души Уругвай има 700 футболни клуба с над 70 хиляди футболисти, дал е и дава на света "звезди" от голяма величина – като Луис Кубиля например, когото избрахме за ваш събеседник.

– Вече сте 32-годишен, не току-така ви наричат "Ветеран". А как и откъде започна футболният ви път?

– Още като хлапе, както е с всички момчета в нашата страна. Първия си професионален договор сключих през 1958 г. с "Пенярол". Работех упорито над своята техника. За пример ми служеха англичанинът Матюс и бразилецът Гаринча. Десетки пъти съм гледал на филм техни игри и си дадох клетва един ден да стана като тях... Но всичко по пътя ми не беше розово. През 1962 г. загубих титулярното си място в "Пенярол", извадиха ме и от националния отбор. Тъкмо тогава получих добро предложение от "Барселона" и заминах за Испания, където играх два сезона. После голям интерес към мене започна да проявява аржентинският "Ривер Плейт", но аз предпочетох да се върна в родината си и облякох фланелката на "Насионал" – вечния съперник на бившия ми клуб "Пенярол".

– За отмъщение ли?

– Не, чисто и просто исках да съм у дома, а от друга страна, ми бе приятно да чувствувам, че и в Монтевидео има големи клубове, които вярват в мене. С "Насионал" съм печелил 4 шампионски титли, два турнира за купата на южноамериканските шампиони, бях носител и на Междуконтиненталната купа. Какво повече може да мечтае един футболист?

– Вие бяхте сред играчите, за които се говореше най-много по време на световното първенство в Мексико. Защо отказахте да заминете с уругвайския отбор на "малкото световно първенство" в Бразилия през 1972 г.?

– Струваше ми се, че трябва да се оттегля, за да сторя път на младите. Но после отново ме повикаха да участвувам в квалификациите за световно първенство. Казах си, че щом още съм нужен, няма какво да упорствувам... Смятам да играя поне още две години като професионалист и полагам големи грижи за спортната си форма. Нямам други увлечения освен футбола. През свободното си време обичам да лежа на плажа...

Материалите са подготвени от Митьо ЕКСЕРОВ и Иван ЖЕЧЕВ.

Швеция има с какво да се похвали на международната футболна арена: трето място на световното първенство през 1950 г., второ през 1958 г., когато беше домакин на финалния кръг. Освен това шведите са олимпийски шампиони от 1948 г., имат и два бронзови медала от олимпийските турнири (1924 и 1952 г.). През последните 10-12 години обаче шведският футбол отстъпи от позициите си: футболният живот в страната е построен върху принципите на аматьоризма (3 хиляди клуба с около 150 хиляди футболисти при 8-милионно население) и затова най-талантливите стават лесна плячка на чуждестранните професионални клубове. Такъв е обичайният път на всички големи шведски "звезди" – Г. Нордал, Грен, Лидхолм, Скоглунд, Хамрин, Киндвал, Магнусон. По моя път тръгна и "новото откритие" на шведския футбол – 20-годишният Ралф Едстрьом (на снимката), за когото искаме да ви разкажем.

ПО ПЪТЯ НА «ЗВЕЗДИТЕ»

Името му нашумя през 1971 г., когато в три международни мача сфланелката на националния отбор вкара общо осем гола, при това и осемте с глава! В това – поточно във второто – няма нищо чудно, като имаме предвид, че Едстрьом е висок 193 сантиметра...

Той започна да се занимава с футбол в малкото градче Дегерфорс. През 1969 г. вече играеше в мъжкия отбор на едноименния клуб, който се състезаваше във втора група, бе включен и в юношеската единадесеторка на страната. Веднага от него се заинтересуваха няколко елитни клуба, предлагаха му по-добри условия за живот и работа. Но Едстрьом си беше скромен – избра друго малко градче: Амвидаберг. Тук, в местния клуб, направи решителните крачки напред. "Амвидаберг" стана шампион на Швеция за 1972 г., като постигна 65 гола в 22 мача, а автор на 16 от тях бе Едстрьом. Това постижение го направи голмайстор на шампионата, но не сам, а заедно със съотборника му Сандберг, който също имаше 16 точни попадения. Двамата бяха образували един "тандем" с изключително ефикасна игра, така че селекционерът на националния отбор Ериксон не се поколеба нито за миг да го пренесе наготово в своя титулярен състав (нападателното звено тук се допълва от известния Киндвал, бивш играч на "Фейенорд", понастоящем в "Норкьопинг").

Отначало Едстрьом използуваше атлетическите си качества само като стрелец. Сега вече видимо узрява – "вижда" по-добре играта, мъчи се да създава удобни възможности и за партньорите си, когато сам няма възможност да нанесе удар, тича по целия терен, връща се дори в помощ на отбраната. Бързото му развитие го нарежда сред едни от най-перспективните млади футболисти в Европа. И затова няма нищо чудно, че вече не принадлежи само на Швеция – през миналата есен сключи професионален договор, който го свързва до януари 1976 г. с холандския клуб "Айндховен"...

ХОЛАНДИЯ НЕ Е «АЯКС»

Холандската футболна федерация, основана през 1889 г., понастоящем обединява около 650 хиляди футболисти (от които 1100 професионалисти и полупрофесионалисти). Националният отбор на страната с население 13 милиона е участвувал само в два от досегашните финални кръгове за световно първенство (1934 и 1938 г.), при това без особен успех. За класата на холандския футбол се заприказва едва през последните години във връзка с победния ход на "Фейенорд" и "Аякс" в европейските клубни турнири. Но клубовете са едно, а националният отбор – нещо по-друго

Когато футболните специалисти на континента казват, че Холандия не е "Аякс", имат предвид няколко неща. Първо, в "Аякс", а още повече в останалите елитни холандски клубове играят чужденци, големи майстори на кръглата топка, които дават особен колорит на играта. Спомнете си за русокосия "метач" Бланкенбург – германеца, който крепи не само защитния вал на "Аякс", но с конструктивните си действия внася нещо рядко виждано по своята ефикасност в контраударите на отбора. В националния състав "метач" е Мансфелд от АДО (Хага), но в него няма нищо общо с Бланкенбург и всичко, за което ставаше дума по-горе, се разпилява като в мъгла. . . А могат да се изброят още няколко такива примера.

Второ, Кройф сега носи фланелката на "Барселона". Знаем, че това вече дава известни отражения върху играта на бившия му клубен отбор. Но това е едната страна на въпроса. В Испания Кройф няма да стане по-малко голям футболист, отколкото е сега. Той е нападател, който сам може да реши даден мач. Но когато "звездата" се мъчи да свърши всичко със собствени сили, противникът е значително облекчен в решаването на отбранителните си задачи. А малко или повече отсъствието на Кройф от Холандия ще наруши връзките – става дума за игровите връзки – между него и доскорошните му партньори.

Трето, политиката на холандския селекционер д-р Фадронч и на федерацията е такава, че се търси представителство на всички по-големи клубове в националния отбор. А това при конкретните обстоятелства е нож с две остриета. На пръв поглед създава се възможност "скелетът" на "Аякс" да бъде укрепен с някои по-силни единици или звена отвън. Не току-така обаче мнозина смятат, че "Аякс" без попълнения би защищавал по-успешно цветовете на Холандия, отколкото комбинираните състави от квалификационните мачове. Но какво да се прави: политиката си е политика. . . И тя, наред с всичко друго, занапред все така ще разграничава националния отбор от "Аякс", ще създава допълнителни – и до голяма степен излишни – затруднения за ръководителите на холандския футбол.

ДЕ ЙОНГ, ЕДИН ОТ ЦЕНТЪР-НАПАДАТЕЛИТЕ НА "ФЕЙЕНОРД" И ХОЛАНДИЯ, Е ОСТАНАЛ САМ СРЕЩУ МАЙЕР И БЕКЕНБАУЕР. . .

WM 74

13. II. Бразилия – Юг/Исп (Франкфурт)
14. I. ГФР – Чили (Зап. Берлин)
ГДР – Австралия (Хамбург)
II. Заир – Шотландия (Дортмунд)
15. III. Швеция – България (Дюселдорф)
Уругвай – Холандия (Ханновер)
IV. Италия – Хаити (Мюнхен)
Полша – Аржентина (Щутгарт)
18. I. Чили – ГДР (Зап. Берлин)
Австралия – ГФР (Хамбург)
II. Юг/Исп – Заир (Гелзенкирхен)
Шотландия – Бразилия (Франкфурт)
19. III. Холандия – Швеция (Дортмунд)
България – Уругвай (Ханновер)
IV. Хаити – Полша (Мюнхен)
Аржентина – Италия (Щутгарт)
22. I. Австралия – Чили (Зап. Берлин)
ГДР – ГФР (Хамбург)
II Заир – Бразилия (Гелзенкирхен)
Шотландия – Юг/Исп (Франкфурт)
23. III. България – Холандия (Дортмунд)
Швеция-Уругвай (Дюселдорф)
IV. Аржентина – Хаити (Мюнхен)
Полша – Италия (Щутгарт)

ПОЛУФИНАЛНИ ГРУПИ

"А" – 1. I, 2. II, 1. III и 2. IV
"Б" – 2. I, 1. II, 2. III и 1. IV
26. А. 1.III – 2.IV (Гелзенкирхен)
2. II – 1.I (Ханновер)
Б. 1. II – 2. I (Дюселдорф)
2. III – 1.IV (Щутгарт)
30. А. 1.I – 1.III (Гелзенкирхен)
2.IV – 2.II (Ханновер)
Б. 2.I – 2.III (Дюселдорф)
1.IV – 1.II (Франкфурт)
3. А. 1.III – 2.II (Дортмунд)
2.IV – 1.I (Гелзенкирхен)
Б. 2.III – 1.II (Дюселдорф)
1.IV – 2.I (Франкфурт)

ФИНАЛИ

6. За 3-4 място: 2.А – 2.Б (Мюнхен)
7. За 1-2 място: 1.А – 1.Б (Мюнхен)

СВЕТОВНИ, ЕВРОПЕЙСКИ И РЕПУБЛИКАНСКИ РЕКОРДИ КЪМ 1 ЯНУАРИ 1974

Следолимпийската 1973 година бе забележителна, както предшествуващата в покоряването на световни, европейски и републикански върхове. Прогресът на спорта обаче няма граници!

Поместваме изходните позиции, от които ще бъдат атакувани рекордите през новата 1974 година...

ЛЕКА АТЛЕТИКА

СВЕТОВНИ ЕВРОПЕЙСКИ РЕПУБЛИКАНСКИ

МЪЖЕ

100 м	9,9	Хайнс (САЩ) Р. Смит (САЩ) Грийн (САЩ) Харт (САЩ) Робинзон САЩ)	10,0	Хари (ГФР) Бамбюк (Фр) Сапея (СССР) Борзов (СССР) Метц (ГФР) Кокот (ГДР) Папагеоргопулос (Гър) Менеа (Ит) Вилен (Фин) Корнелюк (СССР) Дроозе (ГДР) Бомбах (ГДР) Шенке (ГДР)	10,2 Петров
200 м	19,8	Т. Смит (САЩ) Куори (Ям)	20,0	Борзов (СССР)	20,9 Терзийски Ганчев Петров
400 м	43,8	Евънс (САЩ)	44,7	Хонц (ГФР)	47,3 Вълчев Н. Попов
800 м	1.43,7	Фиасканаро (Ит)	1.43,7	Фиасконаро (Ит)	1.48,4 Атанасов
1500 м	3.33,1	Риън (САЩ)	3.34,0	Ваду (Фр)	3.40,6 Атанасов
5000 м	13,13,0	Путеманс (Бел)	13.13,0	Путеманс (Бел)	13.37,6 Тихов
10 000 м	27.31,0	Бетфорд (Вбр)	27.31,0	Бетфорд (Вбр)	28.57,4 Тихов
3000 м пр	8.14,0	Джипчо (Кен)	8.18,4	Гердеруд (Швец)	8.25,0 Желев
110 м пр.	13,1	Милбърн (САЩ)	13,2	Лауер (ГФР)	14,0 Димитров Мляков
200 м пр.	22,5	Лауер (ГФР)	22,5	Лауер (ГФР)	23,7 Димитров
400 м пр.	47,8	Аки Буа (Уг)	48,1	Хемерн (Вбр)	50,8 Братанов
4 по 100 м	38,2	САЩ	38,4	Франция	40,0 Сборен
4 по 200 м	1.21,5	Италия	1.21,5	Италия	1.29,8 Тракия
4 по 400 м	2.56,1	САЩ	3.00,5	ГФР	3.08,8 Сборен
			3.00,5	Полша	
			3.00,5	Великобритания	
4 по 800 м	7.08,6	ГФР	7.08,6	ГФР 66	7.51,5 Академик
4 по 1500 м	14.40,4	Н. Зеландия	14.49,0	Франция	15.46,0 Сборен
Скок вис.	2,30	Стоунс (САЩ)	2,28	Брумел (СССР)	2,17 Богданов
Овч. скок	5,63	Сингрен (САЩ)	5,55	Исаксон (Швец)	4,96 Хлебаров
Скок дълж.	8,90	Бимън (САЩ)	8,35	Тер-Ованесян (СССР) Шварц (ГФР)	7,79 Цонев
Троен скок	17,44	Санеев (СССР)	17,44	Санеев (СССР)	16,67 Стойковски
Гюлле	21,82	Фоербах САЩ)	21,67	Бризеник (ГДР)	19,62 Стоев
Диск	68,40	Силвестър (САЩ) Брух (Швец)	68,40	Брух (Швец)	62,22 Велев
Чук	76,40	Шмидт (ГФР)	76,40	Шмидт (ГФР)	71,32 Манолов
Копие	94,08	Волферман (ГФР)	94,08	Волферман (ГФР)	79,74 Миленски
Десетобой	8454 т.	Авилов (СССР)	8454 т.	Авилов (СССР)	7657 т. Джуров

Най-добри постижения на шосе

Маратон	2.08.33,6	Клейтън (Авл)	2.09.28,0	Хил (Вбр)	2.19.43,6 Симеонов
20 км сп. х.	1.24.50,0	Нихъл (Вбр)	1.24.50,0	Нихъл (Вбр)	1.28.08,0 Цукев
50 км сп. х.	3.52.44,6	Каненберг (ГФР)	3.52.44,6	Каненберг (ГФР)	4.15.38,6 Стойков

ЖЕНИ

100 м	10,8	Щехер (ГДР)	10,8	Щехер (ГДР)	11,2 Вълкова
200 м	22,1	Щехер (ГДР)	22,1	Щехер (ГДР)	23,3 Вълкова
400 м	51,0	Ньофвил (Ям) Церт (ГДР) Пурсиайнен (Фин)	51,0	Церт (ГДР) Пурсиайнен (Фин)	52,0 Томова
800 м	1.57,5	ЗЛАТЕВА (НРБ)	1.57,5	ЗЛАТЕВА (НРБ)	1.57,5 Златева
1500 м	4.01,4	Брагина (СССР)	4.01,4	Брагина (СССР)	4.09,0 Петрова
3000 м	8.53,0	Брагина (СССР)	8.53,0	Брагина (СССР)	9.33,2 Чавдарова
100 м пр.	12,3	Ерхардт (ГДР)	12,3	Ерхардт (ГДР)	13,5 Кошничарска Юрукова Върбанова Ангелова
200 м пр.	25,7	Килбърн (Авл)	25,8	Ерхардт (ГДР) Сукневич (Пол)	26,7 Трифонова
4 по 100 м	42,6	ГДР	42,6	ГДР 73	44,0 Сборен
4 по 200 м	1.33,8	Великобритания	1.33,8	Великобритания	1.44,5 В. Търново
4 по 400 м	3.23,0	ГДР 72	3.23,0	ГДР 72	3.28,8 Сборен
4 по 800 м	8.08,6	БЪЛГАРИЯ	8.08,6	БЪЛГАРИЯ	8.08,6 Сборен
Скок вис.	1,94	БЛАГОЕВА	1,94	БЛАГОЕВА	1,94 Благоева
Скок дълж.	6,84	Розендал (ГФР)	6,84	Розендал (ГФР)	6,77 Йоргова
Гюлле	21,45	Чижова (СССР)	21,45	Чижова (СССР)	19,73 Христова
Диск	69,48	Мелник (СССР)	69,48	Мелник (СССР)	64,34 Стоева
Копие	66,10	Фукс (ГДР)	66,10	Фукс (ГДР)	60,58 Моллова
Петобой	4932 т.	Полак (ГДР)	4932 т.	Полак (ГДР)	4509 т. Ангелова

ПЛУВАНЕ

МЪЖЕ

100 м св.	51,22	Шпиц (САЩ)	51,77	Буре (СССР)	53,8 Георгиев
200 м св.	1.52,78	Шпиц (САЩ)	1.53,97	Пител (ГФР)	1.59,6 Георгиев
400 м св.	3.58,18	Демонт (САЩ)	4.01,27	Гингсьо (Швец)	4.16,5 Енчев
1500 м св.	15.31,85	Холанд (Авл)	16.06,01	Гингсьо (Швец)	16.56,5 Енчев
100 м гр.	56,3	Матес (ГДР)	56,3	Матес (ГДР)	1.03,6 Коларов
200 м гр.	2.01,87	Матес (ГДР)	2.01,87	Матес (ГДР)	2.17,9 Петров
100 м бът.	54,27	Шпиц (САЩ)	55,7	Матес (ГДР)	59,5 Добрев
200 м бът.	2.00,70	Шпиц (САЩ)	2.03,3	Фаснахт (ГФР)	2.11,3 Добрев
100 м бруст	1.04,02	Хенкен (САЩ)	1.04,61	Хрюкин (СССР)	1.09,5 Чакъров
200 м бруст	2.19,28	Уилки (Вбр)	2.19,28	Уилки (Вбр)	2.30,3 Чакъров
200 м съч.	8.07,17	Ларсон (Швец)	2.07,17	Ларсон (Швец)	2.17,5 Чакъров
400 м съч.	4.30,8	Хол (САЩ)	4.31,11	Харгитай (Унг)	4.51,2 Чакъров
4 по 100 св.	3.26,42	САЩ	3.29,72	СССР 72	3.39,5 Сборен
4 по 200 св.	7.33,22	САЩ	7.41,69	ГФР 72	8.15,5 Сборен
4 по 100 см	3.48,16	САЩ	3.52,12	ГДР 72	4.07,0 Сборен

ЖЕНИ

100 м св.	57,54	Ендер (ГДР)	57,54	Ендер (ГДР)	1.02,4 Пейчева
200 м св.	2.03,56	Гулд (Авл)	2.05,52	Айфе (ГДР)	2.16,5 Пейчева
400 м св.	4.18,07	Ротхамер (САЩ)	4.21,79	Калигарис (Ит)	4.54,7 Пейчева
800 м св.	8.52,97	Калигарис (Ит)	8.52,97	Калигарис (Ит)	10.07,1 Ганева
100 м гр.	1.04,99	Рихтер (ГДР)	1.04,99	Рихтер (ГДР)	1.11,1 Игнатова
200 м гр.	2.19,19	Белоте (САЩ)	2.21,66	Гярмати (Унг)	2.32,5 Игнатова
100 м бът.	1.02,31	Ендер (ГДР)	1.02,31	Ендер (ГДР)	1.07,5 Славчева
200 м бът.	2.13,76	Котер (ГДР)	2.13,76	Котер (ГДР)	2.32,7 Славчева
100 м бруст	1.13,58	Кар (САЩ)	1.13,74	Фогел (ГДР)	1.21,9 Калешева
200 м бруст	2.38,5	Бол (САЩ)	2.40,01	Фогел (ГДР)	2.57,3 Калешева
200 м съч.	2.20,51	Хюбнер (ГДР)	2.20,51	Хюбнер (ГДР)	2.33,5 Славчева
400 м съч.	4.57,51	Вагнер (ГДР)	4.57,51	Вагнер (ГДР)	5.31,8 Николова
4 по 100 св.	3.52,45	ГДР	3.52,45	ГДР	4.18,5 Сборен
4 по 100 см.	4.16,84	ГДР	4.16,84	ГДР	4.46,5 Сборен

ВДИГАНЕ ТЕЖЕСТИ

КАТ. 52 КГ					
изхв.	105,5	Хорикоши (Яп)	103	Смалцерж (П)	97,5 Мустафов
изтл.	140	Насири (Ир)	132,5	Сюч (Унг)	130 Мустафов
двубой	240	Насири (Ир)	232,5	Сметанин (СССР)	227,5 Мустафов
КАТ. 56 КГ					
изхв.	117,5	Мики (Яп)	112,5	ТОДОРОВ (НРБ)	112,5 Тодоров
изтл.	150	Насири (Ир)	147,5	КИРОВ	147,5 Киров
двубой	257,5	КИРОВ	257,5	КИРОВ	257,5 Киров
КАТ. 60 КГ					
изхв.	125,5	Мияке (Яп)	122,5	Шанидзе (СССР)	122,5 Нурикян
			122,5	НУРИКЯН 73	
изтл.	158,5	Голубцов (СССР)	158,5	Голубцов (СССР)	157,5 Нурикян
двубой	277,5	Мияке (Яп)	277,5	Войновски (П)	275 Нурикян
	277,5	Войновски (П)	277,5	Шанидзе (СССР)	
	277,5	Шанидзе (СССР)			
КАТ. 67,5 КГ					
изхв.	137,5	Башановски (П)	137,5	Башановски (П)	132,5 Кучев
изтл.	177,5	Киржинов (СССР)	177,5	Киржинов (СССР)	170 Кучев
двубой	312,5	Киржинов (СССР)	312,5	Киржинов (СССР)	302,5 Кучев
КАТ. 75 КГ					
изхв.	150,5	Йенсен (Нор)	150,5	Йенсен (Нор)	147,5 Колев
изтл.	190	КОЛЕВ	190	КОЛЕВ	190 Колев
двубой	337,5	КОЛЕВ	337,5	КОЛЕВ	337,5 Колев
КАТ. 82,5 КГ					
изхв.	161,5	Риженков (СССР)	161,5	Риженков (СССР)	156,5 Каменополски
изтл.	201,5	Риженков (СССР)	201,5	Риженков (СССР)	185 Русев
двубой	357,5	Риженков (СССР)	357,5	Риженков (СССР)	335 Русев
КАТ. 90 КГ					
изхв.	170	Ригерт (СССР)	170	Ригерт (СССР)	162,5 Николов
изтл.	213,5	Ригерт (СССР)	213,5	Ригерт (СССР)	202,5 Шопов
двубой	370	Ригерт (СССР)	370	Ригерт (СССР)	352,5 Николов
КАТ. 110 КГ					
изхв.	177,5	Първушин (СССР)	177,5	Първушин (СССР)	162,5 Крайчев
изтл.	223,5	Първушин (СССР)	223,5	Първушин (СССР)	205,5 Пенчев
двубой	400	Първушин (СССР)	400	Първушин (СССР)	365 Крайчев
НАД 100 КГ					
изхв.	183,5	Жаботински (СССР)	183,5	Жаботински (СССР)	163,5 Трамбурадж
изтл.	240	Алексеев (СССР)	240	Алексеев (СССР)	216 Трамбурадж
двубой	417,5	Алексеев (СССР)	417,5	Алексеев (СССР)	375 Трамбурадж

СПОРТНА СТРЕЛБА

МЪЖЕ

М/к пушка 60 изстр.	599	Ли Хо Юн (КНДР)	598	Курка (Чех)	598 Коен
М/к пушка 3 по 40	1166	Райтър (САЩ)	1165	Лапкин (СССР)	1157 Вергов
Пнев. пушка 10+40	388	Райников (СССР)	388	Райников (СССР	374 Вергов
Г/к пушка 3 по 40	1157	Андерсън (САЩ)	1154	Герасименок (СССР)	1138 Коен
М/к пистолет прецизна	572	Косих (СССР)	572	Косих (СССР)	569 Денев
М/к пистолет бърза	598	Ливерзани (Ит)	598	Ливерзани (Ит)	594 Петков
Пнев. пистолет 10+40	392	Косих (СССР)	392	Косих (СССР)	382 Стефан

ЖЕНИ

М/к пушка 60 изстр.	598	Ролинска (Пол)	598	Ролинска (Пол)	595 Пазванто
М/к пушка 3 по 20	577	Машич (Юг)	577	Машич (Юг)	578 Шатаров

ЗАБЕЛЕЖКА: Световни и европейски рекорди се поставят само на световни и европейски първенства.

КОЛОЕЗДЕНЕ

200 м летящ	10,35	Фредборг (Дан) 73	11,3	Ангелов 71
500 м летящ	27,50	Фредборг (Дан) 73	29,9	Ангелов 71
1000 м летящ	1.01,14	Боргети (Ит) 67	1.06,2	Столнов 66
1 км от място	1.03,91	Трентен (Фр) 68	1.07,6	Ангелова 72
4 км	4.45,39	Лунд (Дан) 72	4.57,8	Станоев 72
5 км	6.00,32	Лунд (Дан) 72	6.32,7	Буданов 72
10 км	12.21,32	Лунд (Дан) 72	13.16,8	Минев 72
20 км	25.00,50	Фрей (Дан) 69	27.10.1	Минев 72
100 км	2.18.43,60	Лунд (Дан) 70	2.40.37,0	Бичев 56
Едночасово	47 км 533 м	Родригес (Кол) 70	43 км 13 м	Георгиев 61
4 км отборно	4.15,76	ГФР 68	4.33,4	Сборен 72

ГОЛЕМИТЕ ХОКЕЙНИ МАНЕВРИ

Хокейният сезон за най-силните европейски отбори започна рано. Горещите дни на ранната есен през 1973 г. привличаха повече на пролетници, когато сборни и клубни състави започнаха обичайната си шетня из континента, играха първите мачове помежду си за проверка на силите и отласканц от старото любопитство да надничат в "двора" на съседите...

И все пак за истинско разузнаване и реална преценка на главните съперници за световната титла може да се говори едва сега, след като завърши турнирът на в. "Известия". Не случайно още при учредяването си преди седем години той получи названието "Малкото световно първенство". И в седмото издание на турнира от шестте отбора, които през април ще си оспорват титлата "Световен шампион" за 1974 г. участвуваха пет – СССР, Чехословакия, Финландия, Полша и Швеция. Скриха своите "тайни" само новаците в "А" група – отборът на ГДР...

Да приложим таблицата за класирането на участниците в московския турнир:

турнир:	п	р	з	. г/р	т
1. СССР	4	0	0	32:5	8
2. Чехословакия	2	0	2	19:13	4
3. Финландия	1	1	2	7:17	3
4. Полша	1	1	2	6:22	3
5. Швеция	1	0	3	11:18	2

Всъщност тези цифри мъчно могат да илюстрират целия драматизъм и горещата борба на леда особено в срещите Швеция – Чехословакия – 4:2, Финландия – Швеция 5:2, Полша – Швеция 3:2 и Финландия – Полша 1:1. В тях всеки от съперниците загатна истинските си възможности и показа остротата на своите зъби така, че от десет мача четири в една или друга степен могат да се нарекат изненади. Но дори да се повторят на световното първенство в Хелзинки, тези резултати могат да влияят само на подреждането от 2-ро до 6-то място. Класата и превъзходството на победителите – сборния отбор на СССР – бяха демонстрирани така ярко, че световната титла на съветските хокеисти и за тази година изглежда още отсега сигурна.

НОВОТО У СТАРИТЕ СЪПЕРНИЦИ

Почти всички отбори се явиха на московски лед с промени в съставите си. И новаците почувствуваха истинското си бойно кръщение именно на този турнир.

В отбора на СССР – Бобров имаше стари грижи със защитата. Чувствуваше липсата на опитните бойци Кузкин и Рагулин, които напуснаха състава, след като оставиха имената си в списъка на най-добрите представители на съветската хокейна школа. Но Бобров вече е решил своите проблеми. Тандемите пред Третяк действуват сигурно и точно, с добро взаимодействие помежду си. Заедно с основните двойки Васильев-Гусев, Лутченко-Ляпкин, Цыганков – Кузнецов, в отделни срещи показаха добрите си качества и новаците Волченков и Шатапов като партньори главно на Лутченко. Напред е намерено добро решение и на проблема Малцев! Видяхме го постоянно на леда, в състава на втората нападателна тройка заедно с Якушев и Шадрин, а и с Волчков, когато Шадрин бе контузен. Мнозина мислеха Малцев за "остарял", но ето че Бобров ги опроверга. На турнира Малцев дори се нареди сред най-добрите реализатори. Независимо че в последно време Харламов не играе в своя отбор (ЦСКА) заедно с Михайлов и Петров, в сборния отбор тяхната тройка отново изглежда най-стабилна. Покорява с вихреното си темпо и резултатната игра всички зрители на трибуните. От това звено имаше трима "лауреати"... Гусев – най-добър защитник, Харламов – най-добър нападател и Михайлов – най-добър голмайстор.

ВСЕВОЛОД БОБРОВ НА КОМАНДНИЯ ПУЛТ...

АНАТОЛИЙ ЕГОРОВ ПОСТИГА ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНИ РЕЗУЛТАТИ С МЛАДИЯ ПОЛСКИ ОТБОР В ГРУПА "А".

С много фантазия и чудесна комбинативна игра се отличи младежката тройка Лебедев – Анисин – Будунов, която вече си извоюва твърдо правото да бъде в титулярния състав.

Отборът на ЧЕХОСЛОВАКИЯ се яви с новите си треньори – Ян Старши и Карел Гут, и осем нови играчи.

В началото на сезона, след загубата от ГДР (2:3), хокейните запалянковци в Чехословакия бяха склонни да обвиняват само треньорите. Но на турнира на в. "Известия" чехословашкият отбор показа истинската си стойност и независимо от загубата в мача с Швеция играта на отделните звена се оценява от специалистите като по-добра от миналата година. Един 19-годишен младеж – Вейт, е влязъл в нападателната тройка на Недомански и действува в нея със самочувствието на стар партньор.

Промяната в звеното на Мартинец, където Кохта е заел позицията на централен нападател, е направила тази нападателна тройка опасно острие: Мартинец – Кохта – Щастни действуват бързо и се "усещат" един друг отлично. И все пак промените са дали своето отражение – отборът още не е споен, младежите се огъват по-лесно. Това се чувствува даже в защитата, която винаги е била силната страна на чехословашкия отбор. Карел Гут вярва в сполучливия избор на попълнението и се надява, че за световното първенство в Хелзинки – Шима, Вейт, дори юношата Румл ще оправдаят своето включване в сборния отбор.

Сформирането на няколко нови професионални хокейни отбора причини доста пробойни в кораба на викингите. Шведите трябваше да заменят девет души в своя отбор. По същите причини и техните съседи – финландците, направиха девет поправки в списъка на националния си състав. Но всички не могат да минат за новаци. върнаха се някои от "пенсионерите" – Стиг Юхансон, Ларс Нилсон, Бьорн Палмквист, които не изглеждат съвсем зле до младежите. Дори в срещата си с Чехословакия – шведите дадоха да се разбере, че нямат никакво намерение да предават позиции и загубите им от Полша и Финландия не могат да се считат като вдигане на бяло знаме.

ФИНЛАНДЦИТЕ пак направиха своя "бум" с главните си конкуренти във всеки турнир. Независимо от сметките на останалите отбори те имат с шведите свое счетоводство и каквото и да е съотношението на точките и класирането, всеки двубой между тях се води без компромиси, за победа на всяка цена, като на война... Третото място, което заеха на турнира в Москва, е само сигнал, че на световното първенство като домакини финландските хокеисти ще имат "голям апетит" и бронзовите медали са най-малкото, за което ще претендират.

Отборът на ПОЛША показва главозамайващ напредък. Победата над шведите и равният мач с финландците не могат да се обяснят само с промените при скандинавците. Младият отбор на поляците, който миналата година се включи в групата на силните и запази мястото си, сега играе значително по-силно. Треньорът Егоров е успял да предаде на полския отбор доста от чертите на съветската хокейна школа. Чудесно се прояви на турнира вратарят Ткач – а добрият вратар в хокея струва доста много. Вече няма колебания в състава, където защитниците Копчинский, Потш, Фетер, Чаховский, Словакевич и Фрезлевич; нападателите: Шея, Яскерский, Батковић, Зентара, Ю. Словакевич, Качик, Токаж, Хованец, Пецко действуват със самочувствие на стабилни титуляри.

АЛЕКСАНДЪР МАЛЦЕВ – ОТНОВО МЕЖДУ НАЙ-ДОБРИТЕ РЕАЛИЗАТОРИ.

И така от главните действуващи лица на световното първенство '74 липсваха само хокеистите на новия член на "А" група – отборът на ГДР. Дали коват "тайно" своето оръжие, за да запазят мястото сред силните, извоювано с толкова много труд, ще се разбере през април в Хелзинки. Но тогава може да стане ясно и че съжаляват за отсъствието си от "ГОЛЕМИТЕ ХОКЕЙНИ МАНЕВРИ" в Москва...

ВОДАЧЪТ НА ТРЕТАТА ЧЕХОСЛОВАШКА ТРОЙКА ХЛИНКА В СРЕЩАТА С ФИНЛАНДИЯ – 7:1. НАЙ-ХУБАВИЯТ МАЧ НА БИВШИТЕ СВЕТОВНИ ШАМПИОНИ В ТУРНИРА.

ГОСПОДИН АХЕРН ПРЕЧИ НА ХОКЕЯ

Колкото и странен да е такъв извод за председателя на Международната хокейна федерация – той е абсолютно верен. Джон Ахерн вече доста години задържа развитието на хокея, като създава куп пречки на силните отбори да се срещат помежду си. Неговата политика доведе до отстраняване на канадските състави от големите турнири в Европа. Миналата година със споразумението за срещите между хокеистите на СССР и Канада се стигна до някакъв напредък. Но през тази година "упоритият старик" отново измисли доводи, за да попречи на европейски отбори да проведат срещи с канадски и американски състави. Ахерн говори против професионализма, но е непоследователен и, от една страна, спира срещите, а от друга, не пречи в турнира, който носи неговото име, да участвува отборът на професионалистите "Уембли лайонз"... И за децата е ясно, че неговите представи за професионалния и аматьорския хокей са доста архаични...

Необходима е нова формула за световното първенство по хокей на лед – така че най-силните отбори да си оспорват титлата. И когато се решава този въпрос, няма защо да се намесват зимните олимпиади. Това са две различни неща. За много спортове (например футбола) разрешението е намерено отдавна, и то така, че да се развива спортът. Господин Ахерн се опитва да играе роля на бариера между хокея от двата континента. И неговата старческа упоритост не е просто каприз, който може да се отмине със снизхождение, а реална пречка за успеха на един спорт с милиони привърженици във всички краища на света.

9402 СПОРТНИ ОБЕКТА

С ГРИЖ НА 13. I. 1974 – ИЗ

Особено голям е приносът на народните съвети в създаването на материалната база за широк и масов спорт. В настоящата петилетка – от 1971 до 1975 г., те заедно с някои АПК и ДСО отделят 52 милиона лева за строителството на база за спорт и отдих. Тези огромни средства са предназначени за укрепване на здравето и създаване условия за приятен отдих на трудещите се. Благодарение инициативата и усилията на съветниците и отделените от съветите средства изникват спортни комплекси, бази за крайградски отдих, туристически хижи и заслони, младежки домове, клубове. Само през изминалата година бяха построени над 4000 съоръжения за спорт и отдих!

Какво конкретно се строи?

За илюстрация може да ни послужи примерът на някой окръг. Да изберем Врачански окръг. Наред с такива масивни строежи като покрития плувен басейн фигурират и откритите басейни в АЕЦ Козлодуй и Бяла Слатина, плувният комплекс в с. Баница. Голяма придобивка е гребната база в Оряхово. С популярност се ползува и затревеното футболно игрище в Козлодуй, ученическият спортен комплекс в с. Криводол, снабден с осветление. Построени са тенис-кортове в ММК в Елисейна – нещо само по себе си ново и крачка към популяризирането на този много полезен спорт. Трябва да се споменат и младежкият дом в с. Галиче, младежкият дом и алпийският дом във Враца. Общо за последните три години в това строителство са вложени 4 019 000 лв. Значителна част от тях са осигурени по линията на народните съвети.

Примери има много. В Ловешки окръг през изминалата година са изградени 422 съоръжения. Общата им стойност е 735 000 лв. Сред тях са 47 асфалтирани волейболни площадки, 11 детски игрища, 25 комбинирани площадки, 23 баскетболни, 43 открити гимнастически площадки, 105 сектора за скокове, 67 за хвърляния, 14 прави ле коатлетически писти, 12 съблекални, 4 електрифицирани площадки и пр.

На съветниците, които сега ще бъдат избрани в Ловешки окръг, избирателите вече са поставили нови, конкретни задачи. В областта на спортното строителство към построените вече съоръжения трябва да израснат още 353 през 1974 година...

Няма да бъде спокоен животът на народните избраници... Ще имат много грижи. Но това ще бъдат по-

ПЕНКА МЕТОДИЕВА – ВИНАГИ АМБИ ДАЙНА.

На 13 януари 1974 г. в Народна република България ще се състоят избори за народни съвети. Народните съвети у нас са органи на държавната власт и народното самоуправление в селищата, районите и окръзите на страната. С цялата своя дейност те възвишават демократичната същност на нашия социалистически строй. Народните съвети са по същество един ярък израз на ленинското гласуване на нашето общество – всеобщото и пълно привличане на народните маси в жизнено важните процеси на управлението.

Ако хвърлим поглед назад, ще видим, че няма област от стопанския ни и културен живот, където дейността на избраните от народа съветници да не е оставила ярки следи. Естествено така е и с физическата култура. Нейното бурно развитие е тясно свързано с огромна и полезна работа, извършена под контрола и ръководството на народните съвети.

Затова и българските физкултурници и физкултурнички ще гласуват на изборите с ясната мисъл, че техният глас е още едно утвърждение на плодотворната линия за по-висок жизнен стандарт на българския народ, за още по-големи подеми на българския спорт.

СРЕД ХИЛЯДИТЕ СПОРТНИ ОБЕКТИ – СПОРТНАТА ЗАЛА В КЪРДЖАЛИ.

ВСЕ ПО-ЩАСТЛИВИ СА ДНИТЕ НА НАШИТЕ ДЕЦА.

лезни за хората грижи. В областта на физическата култура тук ще бъдат и грижите за стопанисването на прехвърлените към народните съвети 2418 стари спортни обекти, поддържането на болшинството от новопостроените. Но основната задача за 1974 година ще си остане довършването на започнатата през 1973 г. строителна програма. Само за тези две години у нас ще влязат в строя 9402 спортни съоръжения. Този дар за младежта е посветен на 30-годишнината от 9 септември. А дали е много или малко, ще ни даде представа простичко сравнение: до 1973 година броят на обектите от цялата спортна материална база у нас е бил 9419! Следователно само за две години мястото, а следователно и възможностите за спортуване ще бъдат удвоени!

Това е само част от задълженията на хората, които ще изберем в предстоящите избори. Сред тях ще има и активни спортисти, спортни дейци... (А това от своя страна показва още веднъж нарасналия авторитет на нашия спорт). И всички те без съмнение ще отдадат своите сили в изпълнение на мъдрата партийна повеля – масово привличане на българския народ в благотворни спортни занимания!

ЩЕ ОПРАВ НАШИТ НАДЕЖД

● ТРИМА ДУШИ ОТ ЕЛИТ – В ЛИСТАТА „ВЯРВАМЕ НА НАШ НИЦИ“

Перник – градът на труд гордее и със своите великоле Свързахме се по телефона седателя на ФД „Перник“ тов. Ето какво ни съобщи предстоящите избори:

– Издигнати са кандидату дателя на ОС на БСФС Ки Йордан Асенов – деятел на ф ция, и на баскетболистката диева... Разчитаме много на нат за разширяването на с Защото макар че много се тът в нашия град се развива вече от спортната база.

– Кандидатката за съве Пенка Методиева е добре из та общественост като ма отдайна баскетболистка. ще успее да се справи и с тол дачи, за които се изисква м съвест, високо чувство за от

– Пенка произлиза от рабо ство и много добре ѝ е извес дълг пред класата и народа. ценявам таланта ѝ, но изкл успех като спортистка дълж си трудолюбие. То ѝ даде въ с тежките тренировки и ма рора да завърши успешно има гражданска съвест? На ветничка е любимка на наши голямата си вярност – знаем вия и предлагаха, за да отид ства?! В своя живот, в сво щете, тя доказа, че знае що ност... Колко мачове и „Пе налният тим е спечелил име нейно чувство за дълг... Хо гласуват за нея, ще сторя сърце – младата съветничк техните надежди.

КА И ОБИЧ

РИ ЗА НАРОДНИ СЪВЕТИ!

ПЛОВДИВЧАНИ ИЗДИГНАХА КАНДИДАТУРАТА НА ОЩЕ ЕДНА СПОРТИСТКА – ПЕНКА СТОЯНОВА.

ЩЕ ГЛАСУВАТ ЗА СЕБЕ СИ...

На гости в редакцията бяха дошли хандбалистите на "Локомотив". Повечето от тях в основния състав на националния отбор сега коментираха мача с Норвегия, крояха планове за световното първенство, говореха за бъдещите си противници. Първият мач – с олимпийския шампион Югославия. Ама че късмет! „Е да, ама ако успеем... Постигнали мечтата на няколко поколения хандбалисти да отидат на световно първенство, сега момчетата са особено щастливи.

Георги Ангелов, капитанът на отбора, вижда на бюрото материали за 9402-та спортни обекта и разговорът тръгва в друга посока.

– 9402! Много бе!

– Вярно, много е и пак не стига...

Растат една след друга спортни зали, стадиони, плувни басейни, площадки. Та те самите обикалят страната и сами са свидетели на този непрекъснат растеж. Преди фестивала някои от тях сами помогнаха в довършването на ловешката зала. После ги каниха да "опитат" новата красива зала на Бургас. От Благоевград им съобщиха, че вече могат да ги посрещнат не само на площадки, а и в зала, и те заминаха да споделят радостта на стопаните... Никнат една след друга. Момчетата си припомнят за всички нови зали в които са играли.

– Ако аз съм съветник – казва Славчо Георгиев, – ще постъпя съвсем егоистично и ще построя веднага в София една хубава зала за хандбал. Със съблекални, бани, съвсем нормална.

– Не само нормална, а по-хубава от залите във всички други градове. Да видят, че и в София може – казва Паскал.

– Да, най-напред зала за хандбал! Но дори и ако от тебе зависи всичко, тогава ще видиш, че не е толкова лесно. Ще трябват и детски домове, и училища, и болници. Имаш определен лимит, не можеш така направо – най-напред хандбална зала – казва капитанът.

– Добре де – имаш определен лимит, как ще го разпределяш? Как ще степенуваш?

В това време се намесва и Съби Дойчинов:

– Ще осигуря повече от определения лимит и ще започна с хандбалната зала...

– Вас за това и няма да ви изберат – смее се Здравко Лалчев...

Момчетата се оживяват, спорят. По едно време се чува: „Аз ако съм кмет на София..." Построяват на бърза ръка зала за хандбал. Не зала, а дворец. После се заемат с широка строителна програма в училищата. После търсят начини как да привлекат всички деца в хандбалните отбори. Съби разказва как всички момчета в техния блок непрекъснато го спирали и питали как могат да станат хандбалисти... Построяват на бърза ръка и детски домове, оправят и транспорта и културното обслужване, и жилищните проблеми...

Сега вече 9402 не изглежда така невероятно голяма цифра. Непрекъснато се строи, непрекъснато се увеличават и нуждите ни. Човек свиква с новото и хубавото, приема го като част от ежедневието, като част от нормалния ход на нещата. Свиква и с порасналите си изисквания и всъщност те са, които го тласкат непрекъснато напред.

Момчетата обсъждаха оживено какво биха направили и то фактически не се различава от това, което ще направят народните съветници. Разбира се, всичко това няма да се появи с мълниеносната бързина така, както в разговора на хандбалистите. Ще дойде постепенно като част от идващите дни. И всеки ще има своя дял в новото, което идва. Може би затова с такава лекота момчетата чертаеха една богата програма. Защото знаят, че това ще стане, че и те ще участвуват в него...

ПРИМЕРЪТ НА ПЛОВДИВ

И друга известна баскетболистка е кандидатка за съветник. Това е Пенка Стоянова и естествено кандидатурата ѝ е издигната от пловдивчани.

Пенка Стоянова ще бъде вероятно от популярните народни избраници. Едва ли има млад човек в Пловдив, който да не я познава. Но освен това, че я познават и обичат тук, важно е и нещо друго. Сега пред Стоянова се откриват прекрасни възможности да се намеси активно за развитието на спорта в своя град. Тя има това преимущество, че познава отлично проблемите на физическата култура, има и достатъчно авторитет, за да бъде думата и чутата и оценена...

И нещо още по-интересно: тя ще бъде градски съветник в центъра на окръга, където се роди инициативата за строителството на леки спортна база. Осигурявайки средства за това строителство, жителите на окръга набраха 1 200 000 лв. само от трудови дни!

Наистина благодатна почва за една нова активност на нашата най-активна в последните няколко години баскетболистка! Така Пловдив ни дава още един пример – как по-смело да привличаме в управлението на страната младежта, жените и спортистите...

ХАНДБАЛИСТИТЕ ПОСРЕЩАТ ТОЗИ ДЕН РАДОСТНИ ИЗБОРНИТЕ УРНИ ЩЕ ЗАСТАНЕ И ОЩЕ ЕДИН ЩАСТЛИВ ОТБОР.

ОТНОВО ТЕХНИЯТ ОТБОР ("ЛОКОМОТИВ" – СФ) Е РЕПУБЛИКАНСКИ ШАМПИОН. МНОГО ОТ ТЯХ ДОПРИНЕСОХА И ЗА ПЪРВИЯ ГОЛЯМ УСПЕХ НА НАЦИОНАЛНИЯ ОТБОР – КЛАСИРАНЕТО ЗА СВЕТОВНО ПЪРВЕНСТВО. ЗАЕДНО С ЦЕЛИЯ БЪЛГАРСКИ НАРОД НА 13.I.1974 ГОДИНА ПРЕД

КОГАТО ИЗБОРИТЕ БЯХА БОРБА

Сега, когато съвсем наскоро народът ни ще избере най-достойните за свои представители в народните съвети, председателят на републиканската секция на ветераните при ЦС на БСФС заслужилият деятел на физкултурата НИКОЛА СКАБРИН ни върна към миналото.

– До победата на 9.IX.1944 г. изборите бяха борба на буржоазно-фашистките и пролетарските сили, в която прогресивните сили непрекъснато настъпваха.

След победата на Великата октомврийска революция в нашите среди ярко се почувствува раздвижване и подем. Изборите през периода от 1919 – 1923 г. въпреки издевателствата и фалшификациите на властите бяха триумф на идеите на партията. Комунистическите общини никнеха една след друга.

Програмата за дейността на комунистическите общини покрай другите проблеми за защита интересите на трудещите се предвиждаше изграждане на площадки, игрища и салони за развитието на физическата култура сред работническата и трудова младеж.

През първите избори за общински съвети в 1927 г. партията взе дейно участие и завоюва значителни изборни успехи. За тези избори като комсомолец-спартаковец бях натоварен да регистрирам пред избирателното бюро листата на партията за общински съветници от Южбунарския квартал. Избирателната секция се помещаваше в сградата на сегашната XI поликлиника на улица "Цар Симеон". Полицаите не ми позволиха да вляза, въпреки че законът формално ми даваше такова право. Бях твърдо решен да изпълня задачата и затова бързо започнах да кроя планове как да успея. До поликлиниката, на мястото на читалище "Христо Ботев", имаше частен склад за дървен материал. С помощта на един работник от склада се качих на тавана на сградата и оттам успях да проникна в избирателното бюро, където представих имената на кандидатите.

През 1931 г. в изборите за общински съвети партията завоюва нова победа. Бях председател на изборния комитет на Южбунарския район. Когато съобщавах резултатите от изборите, насъбралият се народ на тогавашния "Солни пазар" с бурни възгласи посрещаше всеки наш успех. А когато съобщих резултата на 18-а секция, в която имахме предимство пред всички партии, взети заедно, възторгът нямаше край. В този момент пристигна полицейски конен ескадрон, който започна да тъпче хората и да ги бие с камшици. На следващия ден стана ясно, че комунистите са завоювали голяма победа и Софийската община трябва да бъде в техни ръце. Реакцията не се примири с този резултат и още в същия ден общинският съвет бе разтурен като незаконен. Такива бяха изборите в миналото.

«ЗВЕЗДАТА» ОТ ЗАДАР

Крешимир Чосич е само на 25 години, а името му е свързано с най-големите успехи на югославския представителен баскетболен отбор – световна титла през 1970 г., сребърни медали от XIX олимпийски игри, сребърни медали от две европейски първенства и златни медали от последното европейско първенство в Барселона. Освен това пет пъти е включван в отбора на европейските "звезди". Той е висок 211 см. Отличните му физически данни са съчетани с брилянтна баскетболна техника. Това прави играта му изключително ефектна. Не случайно специалистите и любителите на баскетбола определят Чосич като изключително явление в югославския и световния баскетбол.

Чосич е роден в далматинския пристанищен град Задар, където баскетболът се радва на голяма почит. В последните години, по време на следването му в САЩ, се носеха най-различни слухове за неговото спортно бъдеще. Но с връщането си в родния Задар Чосич сложи край на всички коментари:

– Получих предложения от няколко клуба и ако ги приемех, трябваше да стана професионалист. Но животът е многообразен, а спортът е само една, макар и не малка част от него. Следвах в Америка, но сърцето ми остана в родния Задар. Затова се върнах.

А какво отвежда младия талант в САЩ?

– Тогава, преди четири години, мислех, че съм голям играч. Това слушах и от други. Реших да надникна в люлката на този спорт. Но още първия път, на тренировката, разбрах, че не съм отишъл много напред.

Тези години са за него години на израстване и усъвършенстване. Освен това той обогатява впечатленията си за американския баскетбол:

– В американския баскетбол, за разлика от европейския, на отбраната се отделя колосално внимание. Освен това центровете им не играят както европейските. Обхватът на тяхната игра е далеч по-голям. Това се отнася за европейските играчи от 60-те години, в периода, когато заминах за САЩ. През следващите години европейският баскетбол значително отскочи напред... Сезонът на университетския баскетбол в САЩ започва от 1 декември и завършва в средата на март. Това е закон: За три месеца и половина университетските отбори изиграват по 20-30 мача. Твърдо определените дати на срещите правят възможно планирането на тренировъчния процес. По време на самата тренировка един треньор работи с центровете, втори – с крилата, трети упражнява разпределителя. Има треньор по тактика и треньор по физическа подготовка. В Европа по правило с отбора работи един треньор и съвсем рядко – двама.

Обучението и състезателната дейност в САЩ са вече история в биографията на Чосич. Но те до голяма степен определят неговия път в бъдещето.

– Моята специалност е икономика. Но в университета придобих и диплом за треньор. Като завърша състезателната си дейност, ще стана треньор. В Югославия засега има съвсем малко квалифицирани треньори. Дори всички отбори в съюзната лига нямат такива треньори. Освен това нямаме и треньори за младежите, както е например в СССР... Днес баскетболът е най-популярният спорт в югославските училища. А в Задар е така много отдавна. В нашата баскетболна школа учат 400 деца, а бихме искали да приемем всички, които желаят да играят.

Огромната любов на Чосич към баскетбола, към родния Задар, и натрупаният богат опит може би са изиграли главна роля, за да стане директор на баскетболния клуб в Задар. Така освен с играта си той ще допринесе още повече за развитието на любимия спорт и успехите на отбора на Задар.

– За какво мечтая ли? Цялата младеж на Задар, която се стреми към баскетбола, да може да се учи да играе тази игра. Задар да стане отново шампион на Югославия и Югославия да запази своите успехи.

Борис МИТОВ

КРЕШИМИР ЧОСИЧ (№11) В ЦЕНТЪРА НА ДЕЙСТВИЕТО.

«ТАГУЧИ КИК»

Лесно ли е да се кръстоса жаба с делфин? Просто немислимо. Но това се оказа достъпно за студента по икономически науки в университета на Хирошима Нобутаке Тагучи. Наистина в плуването. Ако Фосбъри създаде в Мексико своя "флоп", считайки, че това негово творение е достъпно всекиму, плувецът Тагучи разработва нов стил в бруста – "кръстосва" жаба с делфин.

Олимпийският шампион от Мюнхен и доскоро световен рекордьор на 100 м бруст Нобутаке Тагучи внася в техниката на бруста елементи от бътерфлая – в работата на краката.

– Ще дадете ли на вашия стил някакво название?

– Още не – отговаря той, – но може би "Тагучи кик" (на английски "кик" означава удар с крака).

Как е стигнал до този вариант, чието преимущество е неоспоримо (с него олимпийският шампион обяснява всички свои успехи) и който вече се копира от някои брусисти?

– Аз се опитвах да плувам по този начин още на олимпиадата в Мексико – отговаря Тагучи, – но всеки път "засядах" в предварителните серии. Тогава това не ми даваше покой. Бях наистина много слаб, за да съперничя с най-силните – американците и европейците. Помислих си, че ако успея донякъде да намаля съпротивлението на водата, това ще компенсира моите физически недостатъци. Ние, японците, общо взето, сме дребни. Средният ни ръст е към 165 см, а аз с моите 172 см минавам за великан. Почти всички мои съперници – от Хенкен до Панкин – са значително по-високи от мен. Американецът Марк Чамфилд например е висок 193 см. В плуването това е голямо предимство, особено когато десети от секундата решават победата.

Тагучи размислял по този въпрос още в Мексико. Преди да започне тренировките, той отначало сам, без ничия странична помощ, разработил всичко теоретически. След олимпиадата в Мексико се заловил да изпитва своя стил на практика.

– Три години по-късно вече отлично плувах в новия стил – казва той. – Така добре съм го усвоил, че сега краката ми работят механично...

Главното е, че Тагучи постигна добри резултати, и то не само в бруста.

Той се научи да плува на 14 години – именно в този стил. Сега може да се похвали с добри резултати и в други стилове, особено в бътерфлая – преминава 100 м точно за една минута.

– Търсех тъкмо такъв стил – обяснява Тагучи, – който максимално да отговаря на моите физически данни. Считам, че този стил е индивидуален. Едва ли всеки плувец би постигнал с него желания успех. Твърде е възможно обаче да се открие вариант, който прилича на моя, но да е още по-резултатен.

Шампионът е уверен, че с неговия стил не може да се плува 200 м бруст както 100 м – в Мюнхен на по-голямата дистанция той излезе на трето място.

– 200 м е дистанция за онези плувци, които са по-силни физически и по-издръжливи от мен. Как да открия такъв вариант, който би ми позволил да спечеля и на 200 м? Над този проблем се мъча сега...

Но за решаването на този проблем Тагучи разполага с малко време – той смята да изостави състезателното плуване, след като участвува в още едно световно първенство. При условие, че в Япония се намери един нов Тагучи...

– Мисля, че сребърният медалист в шампионата на Япония Ито може да ме замени – казва той.

Нобутаке Тагучи е един много зает човек – ляга си в 8 часа вечерта, става точно в 5 и половина и в 6 часа започва първата си тренировка...

ИЗТОЧНИЯТ «ПРИНЦ» НА ТЕНИСА

В тениса майсторството обикновено идва с възрастта и състезателната възраст често пъти продължава твърде дълго – понякога до 40 години. Досега в този спорт африканци и азиатци не бяха се доближавали до висините. Преди години имаше изключение, сега има ново. То се нарича Вижай Амритраж.

Роден е в Мадрас – Индия. Едва е навършил 20 години. По-големият му брат Ананд също е състезател – с него Вижай играе на двойки. По-малкият му брат Ашок е на 16 години. И той е състезател – чака да завърши училище, за да се присъедини към своите братя в големите турнири.

– На неговата възраст – спомня си Вижай – бях избягал от училище, за да присъствувам на срещата Индия – Мексико за купата "Дейвис". Това завърши зле – изключиха ме за три месеца...

Отначало Вижай Амритраж практикува бадминтон, а на 10 години започва да играе тенис. Учение и тенис вървят ръка за ръка до завършването на средното търговско училище в Мадрас.

Не се знае точно как е придобил чудесния си стил. Съчетанието на елегантност и сила правят играта му необикновено приятна.

– От тримата млади в международния тенис – Конорс, Борг и Амритраж, последният показва най-съвършена техника – казва известният австралийски "ас" Джон Нюкомб. – Това означава, че му остава да измине най-малко път до върха.

До неотдавна Амритраж бе малко известен в средите на международния тенис, но се изяви на последния турнир в Уимбълдън. Там той стигна до четвъртфинала, като победи австралийците Търнбъл и Дейвидсън, белгиеца Миньо и англичанина Джон Лойд. Преклони глава пред шампиона от Уимбълдън Ян Кодеш, и то след 5 оспорвани части – последната завърши при 7:5 за Кодеш.

Малко по-късно Вижай спечели първия си международен турнир в Бретън Удз – наложи се над Лейвър, Александър и Конорс. Повторната му победа над Лейвър на открития шампионат на САЩ го изпълни с неизказана радост, но на четвъртфиналите "източният принц" трябваше да отстъпи пред ветерана Кен Розуъл, който и на 39 години си остава изключителен тенисист.

Това не обезсърчи Амритраж – на 20 години бъдещето е пред него.

– Трябва да е повечко "зъл" на корта! – повтаря за него Панчо Гонзалес, който не пропуща мач на Вижай. – Играта му ми напомня Доналд Бъдж, когато беше на своя връх. Опитвам се да усъвършенствувам неговото придвижване по корта. Като мнозина млади Вижай е премного буен и върши доста много грешки. Но той изкупва тези грешки с извънредно силните си удари и с отличния си сервис.

С "покровител" като Панчо Гонзалес твърде е възможно Вижай Амритраж да отиде далеч...

Фут болът в близки и далечни страни

СТРЕЛЕЦЪТ ОТ КИЕВ

Спорът в семейство Блохини беше напълно оправдан. Всички родители се стремят децата им да осъществят техните собствени мечти и планове. Дори ония мечти и планове, които сами не са успели да постигнат. Искат децата им да вървят по техните стъпки, да отидат и по-напред. . .

Никак не е чудно тогава защо майката на Олег искаше да го види на лекоатлетическата писта. Нали на времето самата тя е била отлична лекоатлетка: като девойка с моминско име Екатерина Адаменко на няколко пъти е подобрявала рекордите на СССР в спринтовите дисциплини, има звание "Заслужил майстор на спорта".

А бащата? Той не е празнувал големи спортни успехи. Наистина още от дете играел футбол, но покъсно натежал на мястото си като деятел. Сега е заместник-председател на физкултурно дружество "Трудови резерви" в Киев. И съвсем естествено е, че иска синът му да играе футбол. "Да живееш в града на славните динамовци и синът ти да не е футболист – това изобщо е недопустимо!" – споделя той.

Пред закона мъжете и жените са равноправни, но животът отдавна е доказал, че в семейството решаваща дума имат. . . жените. Ето защо и спорът, за който става дума по-горе, завършва в полза на леката атлетика. Наистина родителите забравят да попитат какво мисли самият Олег, но в интерес на истината трябва да кажем, че по онова време той не е добре ориентиран по тия въпроси – няма още дори пет годинки. . .

В първия си старт той постига приличен резултат. Това е върху лекоатлетическата писта на киевския стадион "Динамо". Майка му обяснява как трябва да застане и взима хронометъра. А постижението му в първото "състезание" доказва, че едва ли ще е безполезно, ако Олег се подготвя като лекоатлет. Баща му чисто и просто си мълчи. "Нека тренира за бързина. Тя ще му дотрябва. . ." – мисли си той.

Така идва денят, в който на свой ред бащата отвежда сина си на стадион "Динамо" – при треньора на детския футболен отбор. "Вижте колко е бърз – казва му той. – Може да стане нещо от него. . ."

Развитието на Блохин като юноша наистина е толкова бързо, че изненадва и баща му. Бързината, наследена от майката, е най-голямото му предимство и на футболния терен. Бързо намира удобна позиция за стрелба, светкавично стартира към топката. Скоро е включен в юношеския отбор на СССР и там получава първата голяма оценка – определен е за най-добър нападател в турнира на УЕФА в Италия.

По-нататъшното му развитие е парадоксално. Олег Блохин постига успехи в общосъюзен и международен мащаб, но в киевското "Динамо" постоянно го държат на резервната скамейка. Дори когато го включват в олимпийския отбор за Мюнхен!

Там, на олимпиадата, Блохин също се представи добре. Едно интересно доказателство: в хода на турнира съветският отбор промени основ си състав така, че от него нак остана само един играч – О Блохин. . .

Ето го най-после титуляр и в "Д намо" (Киев). Тук Олег отново из нада всички специалисти: в своя дебютантска година стана голм стор на висшата лига!

През последния сезон 20-годишни Блохин бе опора не само на "Динам но и на сборния отбор.

– Силно впечатление ми направи двама нападатели – Онищенко Блохин. Особено Блохин. Играе доб и е много, много бърз. Една от ата те на Блохин – тази, която завър с непризнат гол, – беше акция, к вато няколко години вече не съм ви дал. В този момент нашите защи ници сякаш не съществуваха. . .

Това са думи на английския тр ньор Алф Рамзи след приятелския м СССР – Англия.

Висок, крехък на вид е Олег Блохи но умее да вкарва голове. Се "стрелецът от Киев" е третокур сник в института по физкултура спорт. Футболните задължения отнемат много време, но и следва то иска своето. И Олег чете дори к гато е на път. . .

През това време баща му прел тва чуждестранните вестници Вестниците на ония страни, в кои футболната съдба е отвела негов син. Чрез вестникарските колони т е пропътувал с Олег половинат свят. Грижливо събира изрезките Вече е напълнил няколко албума. Т тях прави бележки за играта на си си и след това двамата ги об ждат. Олег сега е известен играч, не се отказва да чуе добър съве Особено от баща си!

– Само да не се контузи! – страх ва се майка му. Тя отдавна се е пр мирила с мисълта, че синът и игр футбол. Нали тъкмо нейни са първ началните заслуги за успехите му спорта. . . И когато Олег има мач Киев, цялото семейство е на стади на.

Михаил МИХАЙЛО

НЯКОЛКО РЕДА ОТ l'Humanité

КОЙ ДА БЪДЕ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ФИФА?

Като се връща още веднъж към справедливото искане на футболната федерация на СССР заключителният квалификационен мач за световно първенство на съветския сборен отбор с Чили да се играе в някоя друга южноамериканска страна и към твърде добре известното ни пристрастно отношение на сегашния председател на ФИФА Стенли Роуз по тоя въпрос, органът на Френската комунистическа партия в. "Юманите" пише:

"Бразилецът от белгийски произход Жоан Хавеланж, председател на Бразилската спортна конфедерация и генерален директор на една голяма транспортна фирма, изглежда също не е бил развълнуван от положението в Чили. Тоя човек, който има претенциите да наследи Роуз като ръководител на ФИФА, си направи реклама – ако можем да се изразим така, – заявявайки на Ален Фонтан, южноамериканския кореспондент на "Франс футбол": "Никога не можем да спечелим, ако смесваме спорта и политиката. . .

Бразилецът Алмейда заедно с генералния секретар на ФИФА Кезер посети Сантяго, срещна се с ръководителите на чилийската федерация и с местните власти, беше и на самия стадион. Мнението му бе, че мачът може да се играе. . . Доказателството: на 21 ноември на същия стадион "Сантос" се среща с чилийския национален отбор. Но повтарям: ние не разглеждахме нещата в политически аспект".

Г-н Хавеланж се задоволява с малко. Никой никога не се е съмнявал, че кликата на Пиночет може да заличи следите на своите престъпления и да създаде "нормална обстановка" за няколко часа на Националния стадион. Много повече обаче е необходимо, за да се оневини хунтата. От друга страна бразилският клуб "Сантос" не е сборният отбор на СССР. Съветските футболисти рискуваха да станат жертва на инциденти като онния, при които напоследък си имаше неприятности персоналът на френското и шведското посолство. . .

Жоан Хавеланж трябваше да помоли Хелмут Кезер да го запознае с кореспонденцията, получена в седалището на ФИФА по тоя въпрос. Тогава щеше да се разбере колко много са хората, които подкрепят футболната федерация на СССР. Още през 1970 г. тя имаше 5 милиона картотекирани футболисти. Ръководителите на ФИФА искат да "елиминират" и тях, а те представляват близо една четвърт от всички регистрирани футболисти в света.

В същност личности като Стенли Роуз или Жоан Хавеланж не могат да разберат промените, настъпили на планетата Земя след 1945 г. Социалистическите и развиващите се страни ще държат сметка за това през юни, когато ще трябва да се избере един наистина представителен председател на ФИФА."

НА КРАЛЯ

Неотдавна светът научи новината, че някой е стрелял в прозореца на Пеле. Телеграфните агенции напомниха, че преди време в двора на къщата му е била хвърлена бомба. . .

Впрочем "къща" тук едва ли е най-точната дума. "Кралят на футбола" живее в истински замък, в истинска крепост, където се крие от своите почитатели.

Както пише бразилският вестник "Жорнал ду дебатис", постройката е разположена сред голям парк, обкръжен от трите страни с висока ограда. Четвъртата страна гледа към океана. Тук има плаж, басейн, тенис-корт и дори. . малко футболно игрище. В оградата е монтирана сигнална система. Цялата площ около постройката се наблюдава с телевизионни камери. Прозорците са бронирани и не могат да бъдат пробити от куршум. . .

Разбира се, Пеле е построил това свое убежище не с футболните си доходи, а с печалбите си от други занимания, които нямат нищо общо със спорта. "Кралят" с готовност продава името си на всевъзможни търговски и индустриални фирми. Думата "Пеле" може да се види върху кутийки с кафе, батерии за джобно фенерче, мъжки дрехи, велосипеди, цветни телевизори и много други стоки. . .

Откакто Пеле се е превърнал в бизнесмен, популярността му сред бразилците рязко спада, а в някои среди вече е станал просто антипатичен. Дали сензационните "нападения", за които става дума по-горе, са тяхно дело? Или футболистът ги организира сам, за да си прави реклама?. . .

БЪЛГАРСКИТЕ АТЛЕТКИ В «ГОЛЯМАТА ТРОЙКА НА СВЕТА»

В традиционната си "Панорама на света и Европа" по лека атлетика най-големият западноевропейски спортен ежедневник "Л'Екип" (Париж) изтъква внушителния прогрес през 1973 г. на първия олимпийски спорт. Подчертава се, че през следолимпийската година, както никога досега, са подобрени или изравнени световните рекорди в 30 дисциплини! Въз основа на ранглистите на 20-те най-добри в света и в Европа, като присъжда на първото постижение 20 точки, на второто – 19 и т.н. (в щафетните бягания точките се двоявам), "Л'Екип" прави обща ранглиста по страни, като посочва кои държави са постигали напредък и кои са направили отстъпление в сравнение с олимпийската 1972 г.

В този точен и обективен анализ се изтъква, че САЩ въпреки запазването на първо място в мъжките дисциплини имат чувствително отстъпление – минус 183 т. – в сравнение с 1972 г., която също не бе блестяща за тях. СССР заема второто място в света и първото в Европа с положителен баланс – съответно плюс 16 и плюс 44,5 т. Напредък имат също ГДР, Финландия и Великобритания, които заемат следващите места след двете свръхсили в мъжката атлетика. Подчертава се несъмнено новото настъпление на европейските страни, което бе доказано и на пистата с победата на СССР над САЩ. Включително и между мъжките отбори в традиционния "Мач на гигантите".

Що се отнася до женската лека атлетика, две са най-характерните явления през 1973 г.

Първото, господството на ГДР, каквото никоя страна досега не е имала. Атлетките на социалистическа Германця биха победили, и то убедително, сборен световен отбор! От всичко 14 олимпийски дисциплини атлетките на ГДР оглавяват световните ранглисти в девет, а в останалите пет – три принадлежат на СССР (гюлле, диск и 4 по 400 м) и две на България (800 м и скок височина).

Второто, големият, феноменален възход на женската атлетика на Народна република България. "Л'Екип" подчертава, че малка България, която преди две години не е фигурирала сред първите десет страни, сега се затвърди на трето място и заедно с ГДР и СССР оформят "Голямата тройка в света"! Нещо повече. България е отбелязала най-големия прогрес, дори по-значителен от ГДР в сравнение с 1972 г. – 87,5 т. срещу 83,5, като изпревари такива силни държави като Полша и ГФР.

След като сумира точките от ранглистите в мъжките и женските дисциплини, френският спортен ежедневник прави следната класация в света по страни:

1. ГДР	1445 т.
2. САЩ	1305,5
3. СССР	1284,5
4. Полша	486,5
5. ГФР	477
6. Финландия	433,5
7. Великобритания	421
8. Франция	289
9. БЪЛГАРИЯ	281
10. Швеция	239,5

Следват: Австралия – 198,5, Чехословакия – 192, Кения – 181, Румъния – 180,5, Унгария – 168,5 и т.н.

Фактически България е на осмо място, пред Франция, тъй като във френския спортен ежедневник са пропуснати повече от десет точки в женската ни атлетика. Но по-същественото е, че за първи път в историята на българската атлетика нашата страна се нарежда по този основен олимпийски спорт в челната десетка в света!

Кои са впрочем българските атлети и атлетки, които фигурират в световните и европейските ранглисти на 20-те най-добри?

Сред мъжете техният брой е твърде ограничен. Младият спринтьор П.Петров, който и през настоящата година е юноша, с рекордното си постижение на 100 м – 10,2 сек. разделя 16–55 място в света и 7–31 в Европа. Ст. Цукев е 14-ти в света на 20 км. сп. ходене с отличното време 1.28.08 ч., а Т. Манолов е 17-ти на хвърляне чук с новия си рекорд от 71, 32 м. Щафетният ни отбор на 4 по 100 м със скромното постижение от 40,0 сек. разделя 16–20 място в света и 11–13 в Европа. В европейските ранглисти заемат място също В.Велев на хвърляне диск – 19-и с 62,22 м, и щафетният отбор на 4 по 400 м – също 19-и с 3.10,7. В Европа нашите мъже заемат незавидното 20-о място, а в света са извън двадесетицата...

Явно големият успех принадлежи изключително на атлетките, които са трети в света и Европа с внушителния брой състезателки в световните ранглисти:

ПЕТЪР ПЕТРОВ – НАЙ-МЛАДИЯТ СПРИНТЬОР В ЕВРОПЕЙСКИЯ ЕЛИТ

СНИМКА, ЯНКО ГЪРОВ

На първо място: СВ. Златева на 800 м – 1.57,5 и Й. Благоева на скок височина – 192.

На трето място: Л. Томова на 800 м – 1.59,5, Т.Петрова на 1500 м – 4.09,0 и щафетният отбор (Филипова, Томова, Златева, Йорданова) на 4 по 400 м – 3.28,8.

На четвърто място: ИВ. Христова на тласкане гюлле – 19,73, и В. Стоева и СВ. Божкова на хвърляне диск – 61,98.

На шесто място: Л. Томова на 400 м – 52,0 и Д. Йоргова на скок дължина – 658.

На осмо място: щафетният отбор 4 по 100 м (Янкова, Вълкова, Попова, Трифонова) 44,6 (седмо в Европа).

На девето място: Ст. Йорданова на 800 м – 2.01,4 .

На десето място: Ел.Стоянова на тласкане гюлле – 18,66, М.Вергова на хвърляне диск – 60,72 и Л.Моллова на хвърляне копие – 60,30 (девета в Европа).

В световните ранглисти фигурират също: Н.Ангелова – 11-та на скок дължина (10-та в Европа) и 12-та на петобой; ИВ.Вълкова 11–16 място на 100 м (9–12 в Европа) и 17–18 в Европа на 200 м; Т.Петрова – 12-та на 800 м; СВ.Златева – 13-та на 1500 м; Сн.Юрукова – 15-та на петобой и Й.Янкова – 17–33-то в света и 13–25-то в Европа на 100 м.

Ешуа АЛМАЛЕХ

ГРУПА ЧЕЛНИ БЪЛГАРСКИ АТЛЕТКИ НА ЕДИНБУРГСКИЯ СТАДИОН

Снимка: Веселин ДОНОВ

две са най-характерните явления през 1973 г.

Първото, господството на ГДР, каквото никоя страна досега не е имала. Атлетките на социалистическа Германця биха победили, и то убедително, сборен световен отбор! От всичко 14 олимпийски дисциплини атлетките на ГДР оглавяват световните ранглисти в девет, а в останалите пет – три принадлежат на СССР (гюлле, диск и 4 по 400 м) и две на България (800 м и скок височина).

Второто, големият, феноменален възход на женската атлетика на Народна република България. "Л'Екип" подчертава, че малка България, която преди две години не е фигурирала сред първите десет страни, сега се затвърди

УРОК ПО ВОЛЕЙБОЛ

1

2

В събота видяхме отново как се играе волейбол. Истински волейбол. Съвременен волейбол. Видяхме, че топката не се дава на два отбора само да я бласкат над мрежата, а да изплитат с мимолетните ѝ полети красивия и ярък рисунък на този прекрасен спорт.

В подготовката и реализацията на отдавна очаквания спектакъл от такова качество се потрудиха всички. Дори зрителите. На отива не беше лесно. Сравнително... На връщане нямаше луна и ние трябваше да изпробваме следотърсаческите си качества по стръмната пътека, през изкоп и прехвърлен над тях гред, през прелез и пр., за да се доберем до трамвая. И все пак ни беше по-леко от тези, които останаха отвън залата и си отидоха ядосани и разочаровани. Може би за нашите армейци е било удобно да играят в същата зала, в която тренират. Това дава по-големи шансове за крайната победа. Но нали тези срещи се правят все пак не самоцелно – заради фиксирането на някакъв резултат? Опасно е да се изпитва до колко пъти приятелите на волейбола ще издържат край затворените под носа им врати на тесните зали.

Иначе условията за игра в комплекс "Червено знаме" бяха добри. И тези, които се бяхме вместили вътре, видяхме и усилията на двата отбора да сътворят спектакъл от високо качество. Особено на нашите представители.

Изглежда, волейболистите на ЦСКА "Септ. знаме", като армейци, могат да се мобилизират напълно само при двубои с външни противници. Ако играеха така във вътрешния шампионат, нямаше да имат особени неприятности в похода към първото място.

От шампиона на Чехословакия "Дукла" (Либерец) се очакваше повече. Все пак името на чехословашкия волейбол е облъхнато със сиянието на една славна история. Дори само дребната фигура на един от гигантите при тази игра – Паулус, вдъхваше респект. Този треньор беше подбрал високи и технични момчета и те ни показаха типичния за Чехословакия волейбол – техничен, изряден, спокоен.

И щяха да бъдат по-доволни, ако отсреща им не действуваше такъв агресивен и мощен колектив. Седях до самата пейка на нашите гости и слушах как съкрушените от ударите на Златанов блокиращи играчи, сменяни един след друг от Паулус, търсеха възможности да направят невъзможното – да надвият на нашия бомбардировач. Те духаха по дланите си и поглеждаха към треньора. Но той мълчеше...

И Иван Иванов, и Здравко Симеонов, и Александър Тренев, и Сеферинов, и Шабанлийски угостиха, гостите ни с една ефектна канонада. Но това бе само част от арсенала на победата. Видяхме една разновидност при забиването на летяща нагоре топка. Сега топката се подава по-остро и по-насочено към гланта на падащия към нея нападател. Ефектът е

1 БЕЗПОМОЩНОСТТА НА ЧЕХОСЛОВАШКИЯ БЛОК СРЕЩУ УДАРИТЕ НА ЗЛАТАНОВ ЛИЧИ И ПО ПОЗАТА НА ИГРАЧИТЕ – ТЕ СЯКАШ НЯМАТ И ОХОТА ДА ВЪРШАТ "БЕЗПОЛЕЗНА РАБОТА"...

2 ЗНАМЕНИТИЯТ НЯКОГА ЧЕХОСЛОВАШКИ ИГРАЧ, СЕГА ТРЕНЬОР НА "ДУКЛА" (ЛИБЕРЕЦ) ПАУЛУС ВЕЧЕ НЕ ВЯРВА В ДОБРИЯ ИЗХОД НА СРЕЩАТА...

3 ЗДРАВКО СИМЕОНОВ И ДИМИТЪР ЗЛАТАНОВ. СИЛАТА ИМ В НАПАДЕНИЕ Е ПОЗНАТА НА ВСИЧКИ. НО ТОЗИ ПЪТ ГИ ВИДЯХМЕ В ДОБРА СВЕТЛИНА И ПРИ ОТБРАНА.

СНИМКИ: ГЕОРГИ ДОЙЧИНОВ

3

Великолепен. За зрителите. За противника е деморализиращ.

Много ни разказа с играта си и Здравко Симеонов. Разказа за своето зряло майсторство, за своите "скрити резерви", за спортните запаси, удивително много и така ценни в съдружие с братия му опит. Той властвуваше над мрежата не само с мятащия си удар, но и с изобретателността си да нанесе този удар по най-неочакван начин.

Доста се е потрудил и треньорът на отбора, за да ни поднесат момчетата му такава игра. Милко Каравиванов (и Тодор Симов преди това) са споили един боевит състав, при който липсата на големия играч Димитър Каров е туширана, колкото се може. Армейците сега показаха качествата си не само в нападение, където не се и съмнявахме, а и в отбрана. Става въпрос за задното поле, където Влюбените във висините този път не се посвениха и да се потъркалят на пода. Разбира се, в това отношение може още да се желае.

С една дума, ЦСКА "Септемврийско знаме" отново ни изпълни с надежди, вля огън и вяра в пожелателните ни очаквания за хубав волейбол. С победата си в трите гейма – 15:8, 15:6 и 15:7, те ще отлетят с прекрасни шансове за крайната победа при реванша в Чехословакия. Така нашият шампион с най-голяма вероятност ще продължи борбата в турнира за купата на европейските шампиони и ние сме изпълнени с надежди за нови волейболни радости.

Климент АСЕНОВ

Старт

ЗАБАВНИ МИНУТИ

НА СПОРТНА ВЪЛНА

Интересен метод на тренировки за издръжливост използува трикратната шампионка на Франция по тенис на маса Клод Бержер. Тя работи в студентски общежития като раздавач на телеграми и твърди, че многочасовото бягане по стълбите ѝ помага да бъде в по-добра кондиция, отколкото интензивната тренировка в гимнастическата зала.

●

Сензация на гимнастическите демонстрации, които се провели на стадиона във Фрайберг – ГДР, станал 79-годишният Георг Вьолти. Възрастният мъж учудил публиката със сложното си упражнение на успоредка, изпълнено с изключителна елегантност и нерв.

– Радвам се, че успях да изиграя упражнението без големи грешки, но това не значи, че съм напълно доволен. По случай 80-годишнината си имам намерение да подготвя едно още по-трудно и хубаво съчетание – казал Вьолти.

●

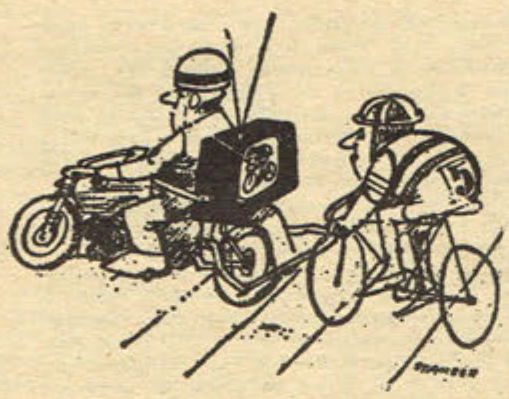
В жилището на панамския професионален боксьор Дюран Влязъл крадец. Местната полиция успяла да го залови и престъпникът бил изправен пред съда, който го осъдил на 2 години принудителен труд. Малко преди да бъде постановена присъдата, потърпевшият предложил да отегли тъжбата си, ако крадецът се съгласи да изиграят един рунд.

Подсъдимият обмислил предложението на Дюран, наричан от пресата "Каменната ръка", и уведомил съда, че избира. . . 2 години в лагера на остров Коиба.

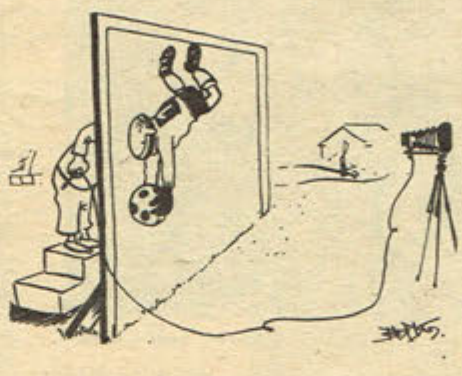
КАТО В КЛЕЩИ

"В нападение – казва треньорът – трябва да сте лъвове. Защитата трябва да бъде така плътна, че игла да не може да мине през нея." Добре, но същото казва и другият треньор. Чудно ли е след това, че борбата за победа изглежда така през обектива на Емил МАНДЖАРОВ – нападателите са като в клещи. . .

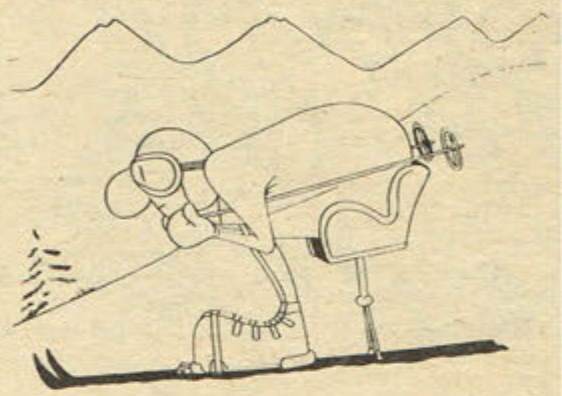

БЕЗ ДУМИ

БЕЗ ДУМИ

БЕЗ ДУМИ

ФУТБОЛ И ФИЛАТЕЛИЯ

По случай спечелването на олимпийската титла през 1924 г. Уругвай издава първата серия, посветена на футбола. Тя се състои от три марки, на които е нарисувана гръцката богиня Ника. Петстотин серии от тези марки, отпечатани на специална златиста хартия, били подарени на състезателите от отбора, следкато се върнали от Париж.

Първата марка с фигурата на футболист е издадена през 1925 г. в Унгария и представлява вратар в акция.

Първата серия от пощенски марки, посветена на световните шампионати, е отпечатана през 1934 г. в Италия. Серията е от 9 марки, четири от които са за въздушна поща. По същото време за италианските колонии били издадени други 12 марки с различни рисунки.

Първата серия марки, посветена на футбола, е издадена в Англия едва през 1966 г. по случай световния шампионат. В това отношение родината на футбола е на едно от последните места в света.

Най-голямата футболна серия, състояща се от 31 марки, е отпечатана в Коста Рика – страна, която никога не се е числяла към футболните сили.

Хилядният гол на прославения бразилски футболист Пеле е бил увековечен и с издаването на марка от 10 центавос в 2 милиона екземпляра. Даже страни, които имат твърде слаба представа за футбола като Афганистан, Дахомей, Ямайка или Лихтенщайн, са издавали марки по време на световните шампионати.

По случай наближаващите финали на световното първенство през 1974 г. 97 страни проектират да отпечатат пощенски марки. Това е абсолютен рекорд! Една от първите марки на тази тема (да се надяваме, че ще последва и серия) бе пусната в обращение у нас на 12 декември 1973 г. от Министерството на информацията и съобщенията. Това е специален филателен блок със стойност 1 лев, посветен на четвъртото поредно участие на България в световните първенства. Сюжетът на марката в блока е момент от футболна игра. Целият блок е отпечатан на дълбок многоцветен меден печат върху гумирана хартия. Неговият размер е 60х92 мм. Художественото оформление е дело на народния художник Стефан Кънчев.

ЛАСЛО ТАБИ

ПРИЯТНО Е ДА СЕ ПОГОВОРИ...

– Беше чиста дузпа!
– Не беше никаква дузпа!
– Беше фал.
– Никакъв фал!
–Сабо събори Шинко!
– Глупости.
– Събори го!
– Не го е докосвал!
– Вие съвсем не разбирате от футбол.
– Щом като вие твърдите, че аз не разбирам от футбол, ясно е, че вие изобщо си нямате понятие какво е футбол!
– А може би ще твърдите, че Шинко събори Сабо?
– Точно така.
– Вие сте глупак!
– Хо-хо! Аз – глупак! Вие сте глупакът!
– Къла се в светлата памет на майка си – това беше дузпа!
– Точно така, както Шинко ритна Сабо.
– Магаре.
– Аз?
– Вие!
– Значи, според вас Сабо **удари** Шинко!
– Да.
– Идиот. Шинко събори Сабо.
– Не.
– Да.
– Не.
–Да. . .
– Сабо смъкна Шинко.
– Но преди това Шинко смъкна Сабо.

– Сабо започна. Имаше дузпа.
– Нямаше.
– Имаше.
– Нямаше. Вие с кой трамвай пътувате?
– С номер 6.
– Да се качим заедно на десетката. Тогава ще можем още малко да си поговорим.

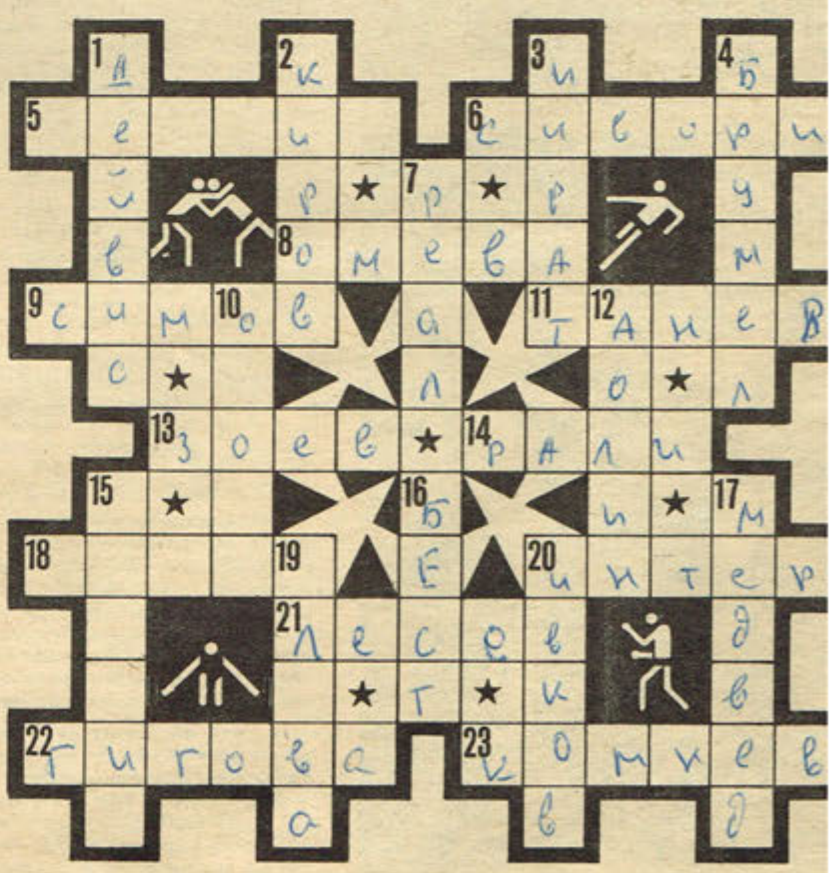
ПОНЯКОГА НА ЧОВЕК МУ ИДВА ДА ИЗЯДЕ КЕТАТА СИ ОТ ЯД. . .

КРЪСТОСЛОВИЦА

ВОДОРАВНО: 5.Подаване на топката. 6.Бивш треньор на аржентинския национален футболен отбор. 8.Името на наша баскетболистка от близкото минало. 9.Футболист от "Академик". 11.Републиканският шампион по шах за 1947 година. 13.Републиканският шампион за 1971 година по спортна гимнастика. 14.Автомобилно състезание. 18.Унгарски футболист. 20.Италиански футболен отбор. 21.Хокеист от отбора на ЦСКА "Септемврийско знаме". 22.Трикратната световна шампионка по художествена гимнастика. 23.Известен наш десетобоец от миналото.

ОТВЕСНО: 1.Международна купа за тенис. 2.Български шахматист. 3.Клас във ветроходството. 4.Изтъкнат съветски лекоатлет, спортист №1 за 1961 година. 7.Испански футболен отбор. 10.Италиански баскетболист. 12.Футболен отбор от град Пирдоп. 15.Състезание между отбори. 16.Известен северноирландски футболист. 17.Прочут съветски борец в свободен стил. 19.Наша баскетболистка от близкото минало. 20.Футболист от отбора на "Левски-Спартак".

Съставил: Тодор АТАНАСОВ

ТРАСЕТО НА СМЪРТТА

ГАРИ РАЙТ

Илюстрация: Никифор РУСКОВ

ПОМЕЖДУ си те го наричаха просто трасето. Виеща се двадесеткилометрова лента от блестящ лед, която се спускаше по гребените на планинските склонове като следа на гигантска змия, с разлика във височините 2245 метра – ни повече, ни по-малко. Ширината на трасето на правите участъци беше 9 метра, а височината на виражите достигаше на места 12 метра. Беше построено специално за скоростни шейни.

Сврян в тясната кабина, пилотът се вслушваше във воя на вятъра. Вятърът стенеше между надвисналите над шейните бели ледени върхове, вдигаше от склоновете снежни струи и шареше с тях по студеното синьо небе. И пилотът усещаше, че нещо в него откликва на този вой с безмълвен леден вик.

Страхуваше се. И, което беше по-лошо, съзнаваше това.

Отпред, точно пред торпедото на шейната, площадката изведнъж прекъсваше като пропаст – поне така му изглеждаше оттук, а там, долу, се виждаше долината. Далече, далече...

"... прекалено далече, приятелю, този път едва ли ще стигнеш до нея..."

Лампичката на командното табло припламна с кърваво-червен пламък и мигна два пъти, един след друг.

Оставаха две минути.

От двете страни на стартовия склон на стоманени конзоли висяха специални платформи, украсени със знаменца и пълни с хора. От платформите го следяха неотстъпно стотици черни очила, страхувайки се да не пропуснат старта. Погледите зад тях сякаш се опитваха да се вмъкнат под шлемовете и да отгатнат защо са се събрали тук тези безумци, защо предизвикват смъртта.

"... Само още веднъж, за последен път – нали така си казваше? Последен път, и – сбогом, трасе, и благодаря, че оставам жив! Нали така се заричаше? Тогава за какъв дявол си още тук? Този "последен път" беше преди един месец. Какво търсиш отново на старта? ..."

Никакъв отговор.

Само мъчителни въпроси и глухият вой на вятъра.

Той стисна волана. Стисна го така, че ръцете го заболяха: трябва да мисли за шейната и само за шейната...

ТАЗИ му беше единадесета поред. Както и предишните, тя беше боядисана в яркочервен цвят. Не защото имаше особени предпочитания към този цвят, а за да могат по-лесно да я открият в дълбокия сняг след поредната катастрофа. Искаше му се непременно да я открият. Да я открият, колкото може по-бързо. Защото за много от другарите му помощта, ако изобщо идваше, идваше много късно.

Той разтърси глава: да мисли за шейната, само за шейната...

Без пилот тя тежеше около 85 килограма и би приличала на състезателна кола, ако не беше по-големият и прозрачен капак и плазовете вместо колела.

С удължено торпедо, тясна – малко по-широка от раменете на водача, и ниска – между най-ниската точка и леда едва ли имаше повече от пет сантиметра. По време на спускане пилотът не седеше, а почти лежеше по гръб с волан над коленете и крака, поставени върху странично изнесените педали – именно тези педали правеха шейната внушаващо страхочитание скоростно устройство. С помощта на педалите се обръщаха плазовете – четири лъскави "ски" от хромова стомана – и тогава те се врязваха в леда като ножове на кънки. Благодарение на тези обръщащи се плазове бившият бобслей стана това, което е сега: особен вид спорт с особени правила и особено чувство за другарство между пилотите, отделени в особен елит, за завист и учудване на останалите. "От нашите е" – говореха си те един за друг.

"... Някой от нашите, смеейки се, веднъж каза: "Без съмнение ние сме най-сигурните самоубийци в света..."

Той отново се опита да вкара мислите си в ред и се зае да проверява спирачките.

Достатъчно е само да издърпа волана към себе си и от двете страни на шейната се разтваряха "крилете" - метални плоскости, закрепени към задната част на корпуса. Отстрана изглеждаха, може би странно, но действуваха много сигурно. Заемаха площ повече от един квадратен метър и ги използуваха при скорости даже над 130 километра в час. Бутонът под дясната ръка задействуваше втора спирачна система – при натискането му от предната част на шейната се изстрелваше ракетен заряд. Зарядите бяха седем, но не всякога бяха достатъчни. А когато откажеха всички системи, включително и волята на пилота, оставаше само лостът, който се намираше от лявата страна. "Ръката за сбогуване" – така я наричаха пилотите. Дръпнеш по-силно ръчката – и всичко нататък ще зависи от хиляди случайности, които не могат да се предвидят. Ако ти провърви, ще увиснеш в парашут на осемдесет метра над трасето. Но... може и дърпането на лоста за катапултиране да бъде последното съзнателно движение в живота ти.

Той самият беше използувал тази ръчка два пъти. Първия път, когато на най-високата част на "Лупинга" му се откачи плаз и само по чудо не се размаза по близката трибуна – при катапултирането прелетя над последния ред пейки на по-малко от метър. Вторият път шест шейни изведнъж се врязоха една в друга точно пред него и той се изстреля през надвисналите трасето клони на стара ела.

Някои от пилотите нямаха неговия късмет.

...Ханс Крюгер. Все пак успяха да измъкнат тялото му изпод петметровата пряспа – беше пробил снега като снаряд, чак до замръзналата земя. В момента, когато катапултира, шейната му се премяташе във въздуха и точно в тази част от секундата се беше оказала с плазовете нагоре. Ян Йоргенсен. Шейната му се обърна и той беше изхвърлен под плазовете на следващите шейни. Никой не би могъл да гарантира, че събраха всичките му останки.

Макс Конрад. Образцово катапултиране. Почти на сто метра височина, малко встрани от склона. Само че парашутът, кой знае защо, не се отвори.

Уейн Барли...

Побиха го тръпки. Даже почувствува реакцията на специалния костюм против претоварване. Изпитваше желание да удари с юмрук. Но той усещаше настойчивите погледи на зрителите и телевизионните камери. Пък и в кабината беше прекалено тясно – даже не можеше да замахне както трябва.

Огънчето на таблото припламна отново. Мигна само един път. Обявяваха готовност. И една червена ракета проряза небето.

Една минута. Господи, нима времето беше спряло.

Очакването... То беше неделима част от всичко останало. Мъчително, убийствено очакване над разпростряната се под него долина. И на други им се е случвало да не издържат тези предстартови минути. И отваряха капака на кабината: само едно движение – и шейната, блокирана, ще остане на място. Случвало се е и това. И той би могъл да го направи. Достатъчно е само да отвори прозрачния капак и когато другите полетят надолу и изчезнат от погледа му, той ще остане на старта сам, съвсем сам. Но това би значело да остане сам завинаги, за цял живот. Ако му се случеше да срещне някого от своите бивши другари-пилоти някога, някъде, те биха го отминали, без да се обърнат. Да остане на старта – това би било особен вид смърт.

...А да стартира – това значи сигурна смърт... Безмълвният спътник на всеки пилот при всяко спускане...

Той хвърли навсен поглед към останалите шейни – те бяха шестнадесет: два шахматни реда по осем във всеки. Шестнадесет блестящи стремителни торпеда, увиснали над стартовите скоби. Той познаваше всеки един от пилотите. Те му бяха братя. Те бяха от "нашите". Но не тук, не сега.

Преди години, когато беше още новак, попита веднаж стария Франц Кешлер:

– Видя ли как взех "Лудия завой", долепен до меб?

А Франц отговори:

– Горе, на трасето, аз не виждам никого. Само шейни. Тук, в долината, "ти" – това си ти, но на трасето "ти" – това значи шейна. Само една шейна и нищо друго. Запомни това. Само една шейна и нищо повече.

"...Така и трябва да бъде. На трасето се сблъскват и изчезват шейни, само шейни. Едва после, в долината, се изяснява, че липсват хора..."

ОТ ШЕСТНАДЕСЕТ шейни до финала ще достигнат вероятно девет. А ако имат късмет – може и десет. От шестнадесет души само четиринадесет ще доживеят до вечерта. Такива са средните цифри, сурови и бездушни като леда. Такава е кошмарната, всяваща ужас, статистика на този вид спорт. Насилствена смърт! Гарантирана, зрелищна, привличаща смърт в състезания, каквито досега светът не познаваше. Невероятно изкусни ръце на невероятно смели мъже извършват невероятни подвизи. Една безумна професия!

През шестдесетте години се смяташе, че спортна шейна с неподвижно закрепен волан може да стигне до финала и без състезател. Тук, на трасето, празна шейна не би стигнала и до втория завой. Трасето не само внушаваше страх, то убиваше. Пресметливо и хладнокръвно. Не признаваше никакви привилегии. Убиваше новаци, убиваше и ветерани. Но този, който финишира пръв, го чакаха 20 хиляди долара и цял месец до следващия старт. Пари, слава, жени – всички жени на света. За този, който е победил трасето, няма нищо невъзможно.

Дали не застават на старта само заради това?

"...Винаги един и същи въпрос: "Защо избрахте тази професия?" Малко преди да загине, на "Урвата", сър Роберт Брук беше отговорил кратко: "Че какво и е лошото!"

Отговор, не по-лош от всеки друг.

Дали и сега би отговорил така..."

Това никой не може да узнае.

Единственото, в което беше сигурен, е това, че оттук, от стартовия склон, за него имаше само един път – право надолу. И за пръв път по гърба му премина хлад. Двадесет километра и нито метър по-малко, а рекордът на трасето е 9 минути 1,14 секунди. Средна скорост – 133,04 километра в час. Рекордът на трасето – рекордът, поставен от него. във всеки случай. рекордите не ги забравят веднага.

На таблото светна сигналът за старт. Изви се и се пръсна зелена ракета. Ето го и най-зловещия момент – леко щракане на отскочилата назад скоба, лениво, като в забавена снимка, движение в началото, шейните в ред се плъзгат нататък, към края на площадката. Още един поглед напред и започва прав 45-градусов 400-метров наклон. Шест секунди – скоростта достига 100 километра в час и към пилота стремително се приближава огромната ледена паст на първия завой.

"..."Завоят на Карл" – в памет на Карл Раш, прелетял през върха на виража преди девет години. Намериха го на ледника, на осемстотин метра по-надолу. По-точно, това, което беше останало от него..."

ПИЛОТЪТ погледна надясно. Чисто. Освободи крилете, облегна се здраво назад и завъртя волана надясно. Първите започнаха да се подравняват – следваше продължителен ляв завой. Спирачките удряха по леда като истински криле и шейните една след друга влизаха в завоя, изкачвайки се все по-високо по вертикалната стена, а тези, които оставаха отдолу, натискаха педалите, обръщайки плазовете на ребро, за да избягнат сблъскването. Изпод плазовете като реактивни струи захвърчаха парченца лед. Успя да влезе във виража в най-десния му край и като прелетя по стената, с добро ускорение се устреми надолу.

Ледът под шайбата се сля в непрекъсната мътна ивица и пилотът почувствува вибрирането на метала. Една след друга шейните с грохот се сриваха в "Улея" – така бяха нарекли тая отсечка, – все още в пакет, развивайки все по-голяма скорост и всеки се опитваше да се измъкне на предна линия. Той беше в опашката, но това не беше чак толкова лошо – не обичаше борбата за влизане в завоя.

Все повече се приближаваше отвесната стена "Лудият завой" – 120-градусов десен вираж, и веднага след него нов стръмен наклон. Пилотът се стараеше да се движи точно след шейната, която се носеше пред него, да се долепи плътно до нея. Започна да я настига. Челното съпротивление на въздуха се намали. Завой – и те отново увиснаха на вертикалната стена. Неговата малко по-голяма скорост му позволи да излети до самия връх и той се оказа над другите шейни. Костюмът против претоварване притисна гърдите и раменете му. Шейните излетяха като рояк от завоя и се устремиха по "Наклона на обречените" – дълъг стръмен и стъпаловиден склон.

Над планината ревът на шейните – те бяха развили най-после пълна скорост – бучеше като лавина. Лавина от шейни, смъртоносна, като всяка лавина.

На склона задмина няколко шейни и когато изскочи на долния гребен, се озова на опашката на друг един съперник. Пред тях израсна поредният завой – "Адският ляв" – остър вираж, преминаващ в къса стремителна права с нов остър вираж в края на правата. Той започна да го настига, изравниха се и се извиха по стената почти допрени един до друг. Но този път той се оказа отдолу. Натисна левия педал, обръщайки за пръв път от старта плазовете, като се стараеше да удържи шейната на безопасна дистанция от съседната. Трасето остана някъде под него, шейната се понесе към втората част на завоя и той изведнаж почувствува внезапна, тревожна тишина – шейната се беше откъснала от леда. Беше развил прекалено голяма скорост и изгуби опора...

"...Старият Ролф Кеплер, "Летящият холандец", обичаше да се шегува на чаша бира: "Аз много повече време вися над леда, отколкото се пързалям по него. Изглежда, съм много лек. За да се задържа на леда, ще ми трябват не един, а поне четири костюма..."

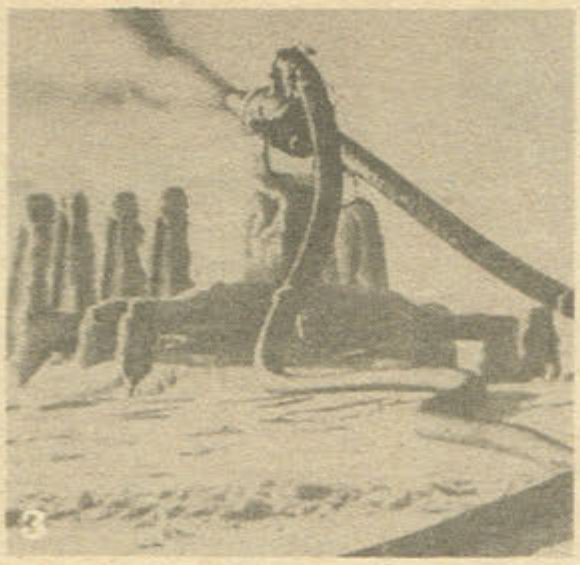
...И Ралф преди три години извърши своя последен полет – през върха на долния вираж на "Адският ляв" – 400 метра във въздуха – така писаха после във вестниците..."

(Следва)

Превод Димитър РИЗОВ

Из подготвения от издателство МФ сборник "Спортни разкази от пет континента"

екран

1

2

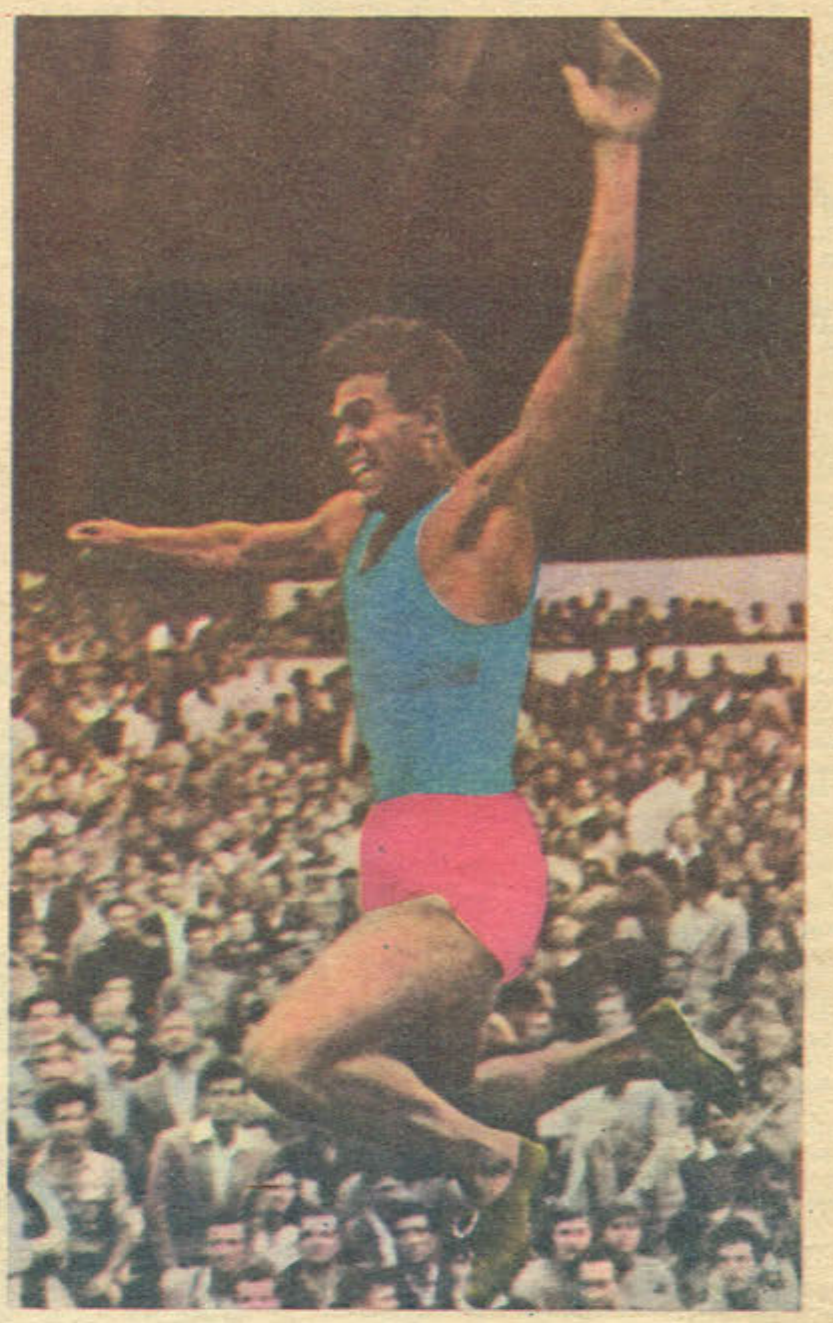
4

1 ХОЛАНДСКИЯТ ФУТБОЛИСТ ЙОХАН КРОЙФ, КОЙТО ВЕЧЕ ИГРАЕ С ФЛАНЕЛКАТА НА "БАРСЕЛОНА", СЕ ЗАВЪРНА С ЦЯЛОТО СИ СЕМЕЙСТВО В АМСТЕРДАМ, ЗА ДА ПРЕКАРА НОВОГОДИШНИТЕ ПРАЗНИЦИ. (АНП – БТА)

2 "СИМЕТРИЯ" – ТАКА БИХМЕ МОГЛИ ДА НАРЕЧЕМ ТОЗИ МОМЕНТ ОТ СРЕЩАТА ПО КОЛОБОЛ ШВЕЙЦАРИЯ – ГФР, ИГРАНА ПО ВРЕМЕ НА МИНАЛОГОДИШНОТО СВЕТОВНО ПЪРВЕНСТВО ВЪВ ВИЕНА.

3 НАЙ-ГОЛЯМАТА МАШИНА ЗА ИЗКУСТВЕН СНЕГ В ЕВРОПА БЕ МОНТИРАНА В РАЙОНА НА ПИСТАТА "МЕФИСТО" ВЪВ ФЛЕН (ФРАНЦИЯ). СЕГА ТУК, НА ВИСОЧИНА 1600 М НАД МОРСКОТО РАВНИЩЕ, ЩЕ ИМА СНЕГ ПРЕЗ 200 ДЕНА ОТ ГОДИНАТА НЕЗАВИСИМО ОТ КАПРИЗИТЕ НА ВРЕМЕТО. ТРАСЕТО НА ПИСТАТА Е ДЪЛГО 2,5 КМ И ШИРОКО 40 МЕТРА.

4 НАПРЕЖЕНИЕ ПРЕД ГРЪЦКИЯ ВРАТАР КЕПЕСИДИС В КВАЛИФИКАЦИОННИЯ МАЧ ЗА СВЕТОВНО ПЪРВЕНСТВО ГЪРЦИЯ – ЮГОСЛАВИЯ 2:4. ЮГОСЛАВСКИЯТ ОБОР ИЗПЪЛНИ СВОЯТА "ПРОГРАМА МИНИМУМ" И СЕГА МУ ПРЕДСТОИ ДОПЪЛНИТЕЛЕН ДВУБОЙ С ИСПАНИЯ (АП – БТА)

Старт

СПОРТИСТ

● ★ МАРСЕЛА МАЛДЪНА

ПО ТРИАТЛОНИЯ

33 СТОЯН СЛАВКОВ – заслужил майстор на спорта и заслужил треньор. Роден на 13 декември 1932 г. В София, членувал в "Ботев" и "Септември" в Лозенецки район, ВВС, ЦДНА и най-много в "Левски". Понастоящем е треньор в "Левски-Спартак". Един от най-популярните и изтъкнати лекоатлети (състезавал се също и по волейбол и футбол). Цели петнадесет години се състезава неуморно на писта. Направил е 24 поправки на републиканските рекорди на десетобой, скок дължина, скок височина и щафетни бягания, от които половината на десетобой. В тези дисциплини притежава 28 републикански титли. Три пъти заема място в челната десетка на Европа. През 1954 г. е десети на европейския шампионат, след което три пъти поред е балкански шампион по десетобой и веднаж на скок дължина. Сега е треньор на Д. Йоргова, Сн. Юрукова, С. Върбанова, П. Богданов, Сп. Джуров и др.

Старт

ЗА ВАШИЯ АЛБУМ

ГФР WM 74

ПРЕЗ МЕСЕЦИТЕ, КОИТО ОСТАВАТ ДО СВЕТОВНОТО ПЪРВЕНСТВО ПО ФУТБОЛ, ЩЕ ПОМЕСТИМ ЦВЕТНИ СНИМКИ НА ОТБОРИТЕ-ФИНАЛИСТИ. ЗАПОЧВАМЕ С ДОМАКИНА ГФР.

ОТ ЛЯВО НА ДЯСНО: БЕКЕНБАУЕР, ФРАНКЕ, КУЛМАН, ФЛОЕ, МЮЛЕР, ХЬОПЕС, ГРАБОВСКИ, Е. КРЕМЕРС, ОВЕРАТ, БРАЙТНЕР И КАПЕЛМАН.